

Ersan Yüksekkaya

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

08.10.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ersan Yüksekaya

Eserleri:

2 Saniye

Yüreğimin derinliklerinde bir ses var,
Korkuyor, titriyor seslenirken,
Ölüm gibi geliyor tınısı,
İçimden bir yerlerden susturamadığım,
Azraili çağırıyor her saniye,
Feryat figan ediyor, ağlıyor
Korkuyor!
Kalbim yanıyor adice,
Aleve vermişler habersiz!
Gören oldu mu? Sanmam!
Her atışında bir damla akıyor gözlerimden!
Hasret çığlıkları kopuyor kulaklarımda!
Dayanamıyorum bu sese!
Bir uçurum sanki dipsiz!
Atıvermişim kendimi!
Düşmeme son 2 saniye!
Ölümüne son 2 saniye!
Korkuma son 2 saniye!
Ebedi yalnızlığa son 2 saniye!
Sana olan sevgime son...

Ersan Yüksekaya

3 Dilek

Tanrı bir gün çıkıp gelse karşıma
Dese ki bana 3 dilek hakkın var
Düşünmeden seni dilesem
Düşünmeden ilk dileğim sen desem
İkinci dileğimi sorsa ardından
Yine sen desem arsız bir ses tonuyla
Sen çok iyi bilirsin o sesimi
Biraz çocukça, biraz utangaç, ne yaptığından emin
Tanrı kesin bana pis pis bakar
Dünyayı kurtarmayı dilemek yerine
Sonsuz zenginliği dilemek yerine
Hatta ölümsüzlüğü dilemek yerine
Seni istesem bana çok kızar
Sonra gelsek son dileğime
Bu sefer farklı bir dilek dese
İnanır mısın hiç düşünmeden
Şiirim olmanı dilerim
Ara sıra açıp okumak isterim seni
Evimin duvarlarına yazmak
Çerçeveletip masamın başına koymak
Göreceğim her yere bir tane koymak isterim
Anlaşılan Tanrı beni sevmiyor
İlk iki dileğim sonsuzluğa karışmış olmalı
Tanrının o sonsuz kudretine karşı
Benim şu aciz beşer isteklerim ağır gelmiş olmalı
Ama ne mutlu bana
Son dileğim gerçek oldu
Sen yazdığım en güzel şiirim!
Bir tanem, sevgilim, ve seveceğim
Sen yazdığım en güzel şiirim...

Ersan Yüksekaya

Acının Hatırası

Başımı kaldırıp bakımca göğe
İçime düştü yine adeta cemre gibi
Uzun zaman sonra yine kendimleydim
İçimdeki beni ben olduğum için dinledim
Ne bir savaş vardı ne bir sulh
Ateşkes yoktu ama silahlar patlamıyordu
Ağaçlar olağan şekilde salınıyor
Kuşlar amansızca uçuyordu
Oturdum bir ağacın dibine
Rügarın hışırtısını dinledim biraz
Ufak ufak melodiler
Hafiften sesin gelir gibi oldu kulağıma
Yine de darmaduman
Papatyaları gördüm o her zaman gittiğimiz yerde
Aylar geçti üstünden
Koca bir kış koca bir yaz
Papatyalar hatırlamaz seni inan
Ama ben ...
Ben hatırlıyorum bir şekilde
İyi kötü hayal gerçek
Susarak hatırlıyorum
Laflarının altında ezilerek
O dağların altında mapusken hatırlıyorum
Özlediğimi hatırlıyorum mesela
En son beslediğin nefreti
Suçlu olan sendin
Tutuklanan ben
Yine ve yeniden
İşte dünya
İşte adalet

Ersan Yüksekaya

Açıklanmayan Şiir

Ben eskiden ölümden korkmazdım
Gençtim, genceciktim, bir ruhum vardı
Yaz sıcağı vururdu balkonuma ben üşürdüm
Titrerdim, özlemekten mi bilmem?
Ben eskiden ölümden korkmazdım
Tutacak bir elim vardı, sıcak bir el
Üşümezdim kolay kolay zemheri kışta
Ben eskiden ölümden korkmazdım
Küçük bir serçeydim sokağının başında
Özgürlük benim kanatlarımdaydı
Kanatlarımı kırdılar, özgürlüğümü aldılar
İstedğim zaman öter, uçardım uzaklara
Ben eskiden ölümden korkmazdım mesela
Geceler yalnızca ağlamaktan bulanık olurdu
Bense bir asi kesilirdim, yağmurlar yağardı
Yalvarırdı şemsiyeler bana, duyardım
90 yaşında bir adamın ciddiyetiyle ıslanırdım
Yağmura hükmedeceğime inanırdım
Çok güzel yanıldım, çok güzel kandım
Ben eskiden ölümden korkmazdım, gerçekten!
Bir adam gibi kükrerdim Azrailin tırpanına
Kimmiş o benim canımı alacak kim?!
Ben bilmezdim eskiden bu kadar aciz olduğumu...

Ersan Yüksekaya

Affettim Magnesia

Bugün seni affetmeye karar verdim,
Tüm gidişlerine aldırmadan,
Tüm sözlerine kulaklarımı kapayarak,
Unutmaya çalışmaktan daha zor olamazdı affetmek,
Hem affetmek erdemdi değil mi?
Bugün güneş farklı doğdu, öyle hissettim.
Bugün unutmak yerine, affetmek istedim seni!
Gözlerini affetmek istedim, suçları yok!
Sesini affetmek istedim, başka birinin sesi de olabilirdi değil mi?
Ben seni affetmek istiyorum!
Güzel uyandığım günlerin hatrına*
365 günün bir günü bile olsa...
Kalp kırıklarına rağmen affetmek istiyorum.
Sadece içimden geldiği için.
Öylesine, süsü olmadan, haberin olmadan...
Kendi kendime, hatta yapayalnız, bir başıma...
Bir rüzgarın yönünü bile değiştirmeden.
Sıradan bir af olsun istiyorum,
Şesimin duyulmasına gerek yok.
Öyle kendimi sokaklara vurup şiir de yazmayacağım.
Seni öylesine sıradan affedeceğim ki...
Gece bile şaşırarak, hasretin yoksunluğuna...

Ersan Yüksekaya

Alışılmış Uykusuzluk

Uykusuzluğumun bilmem kaçınıcı saati
Ne yastık ne de rahat bir yer cezbedici değil
Yorgunluğa ve uykusuzluğa o kadar alıştım ki
Artık uykunun bir ihtiyaç olduğuna inanmıyorum
Uyumadan da rüya görülebildiğine şahit oldum
Gözlerim açıkken yaşadım o kâbusu
Uyumaya yeltenmek gelmiyor içimden artık
Hem uykunun da bir manası kalmadı...
Karanlık... Kapkaranlık...

Ersan Yüksekaya

Alkol

Sarhoş olmadım!
Ama ayık da değilim!
Evet gerçekten sarhoş değilim!
Ama dayanamıyorum senden gelen mektuba!
Açarken ellerim titriyor,
Gözlerim okumaktan aciz!
Aklımsa kelimeleri unutmuş!
Bir tek yüreğim yerinde.
Tek bildiği şeyi...
Çız etmeyi asla kaçırmıyor!
İşte öyle biraz sarhoş biraz değilim!
Afedersiniz güzel hanım gözlerinizi
Gözlerinizi biraz fazla kaçırdım
Bana bakmayan gözlerinizi
Bi zamanlar yarım olan
Şimdi ise rüyalarımın katili olan
Neyse işte biraz ondan biraz ondan

Ersan Yüksekaya

Alya'm

Sustu bu gece kalbim,
Anlam veremedim olan bitene ,
Yaşlandığımı hissettim,
Bin kere öldüm bir günde.
Ahhh alyam, aşığım
Şu ölüm kokan gecede.
Dört duvar arasında kaldım,
Kulak verme ellere ,
Ellerin kaldı tek çarem.
Bağırsam mı seviyorum diye?

Ersan Yüksekaya

Anlamıyorlar Beni

Anlamıyorlar
O anlardı halbuki
Mesele hala onlarca insan sanıyorlar
Ama anlamıyorlar
Gölgelerin içinde
Bir tek kalp
Hala mesele aşk sanıyorlar
Hakbuki çok yalnızım
En ufak bir sevgiye
Aşık olacak kadar
Çok salağım belkide
İzin veriyorum hep kalbimin kırılmasına
Ama sevmekten de vazgeçemiyorum
Salağım işte
İnsanlar hep haklı
Çok sevince "takıntılı" oluyor adın
Anlamıyorlar
İçten içe ölüyorsun
Hatta işkence çekiyorsun
Ama onun dışında kimse anlamıyor
O anlasa nolur ki!
Yüzüme bile bakmazken
Ağzını açıp iki kelam etmezken
Derdimin dermanı,derdimde saklıymış Dedi hocam
O olmadıktan sonra derman ne işe yarar
Hala anlamıyorlar
Biri diyor sen yalnız kalmazsın!
Derdimi hala yalnız kalmak sanıyorlar!
Bre dostlar!
Bini olsa ne olur biri olmadıktan sonra
Gönlüme su serpelesem söner mi sanki
Cehennemini söndürür mü iki damla su
Bi bakmışım kor düşmüş
Bi bakmışım o diye yanar olmuş
Anlamadın değil mi?
Mesele yüreğimi söndürmek değil
Mesele...
Mesele gözleri...
Mesele kalbi...
Mesele bitiremediğim o her zerresi...
Aghhh ne güzel demiş Oğuz Atay
"Ben kitap değilim! Beni öldükten sonra anlayamazsınız! Ben yaşarken anlaşılmaya
mecburum...!"
İyi geceler
Bir kere daha onsuz geçen gece
Sana da iyi geceler...

Ersan Yüksekaya

Ay Işığına Ksknlk

Kstm karanlığın altında ay ışığına
Ne bir umut kaldı içimde ne bir mutluluk
Kırılan kalbimle kaldık diz dize
Dışarıdan geçen biri görse
Kesin deli der halime
Bir sevda uğruna
Ne farkım kaldı deliden
Şiirden, güzel sözlerden
Bıktım kırılan kalbimden
Atma artık hepsi nafile
Korkum kalmadı ölümden
Gelip bana sorsalar
Artık bütün sevgiler boş geliyor

Ersan Yüksekkaya

Ayın Işığı Üzerinde Olsun

Bir gün hissedersen kalbini...
Mesela gözlerin alabildiğince uzağa daldığında,
Fazla düşünme!
İnan ki benden başkasını bulamazsın!
Zaman girse, asırlar girse aramıza,
Şiir olur gelirdim senin için...
Korkutmaz beni mesafeler!
Öyle bir şey ki bu dilhun yüreğim,
Bir gün olur da benzerse bana yüreğın,
Nazlı, gurursuz, şımarık...
Ant olsun sadece benim sevgimdendir!
Korkma bir gece yalnız kalırsan,
Hatırına düşerim habersiz,
İşte o vakit kaldır başını göğe,
Hatırla sözlerimi, hatırla hislerimi,
İşte o vakit zaman dursun!
Demini alsın gece gözlerinden...
Ve...
Ve ayın ışığı üzerinde olsun...

Ersan Yüksekaya

Bağlaç Olan "de"

Ne güzel tutuyorsun öyle kalemi
Yazdığın satırları okurken
Yüreğime kazınıyor hepsi
Beni de yazmışsın deftere
Ne güzel duruyorum orada
Baksana...
O kalemin mürekkebi bile sana hayran kalmış
Ne güzel dans ediyor kağıdın üstünde
Bak ben de oradayım
Bağlaç olan "de" gibiyim
Cümleden beni çıkarsan da anlam bozulmuyor
Aynı hayatından çıkardığın gibi

Ersan Yüksekaya

Başlamış Ve Başlayacak Her Hasret İçin

Karanlığa gömüyorum bu gece bedenimi
Duygularımın, acılarımın seslerini
Başlamış ve başlayacak her hasret için
Üzölmüş bir kalp, kırılmış bir kalp
Satılmış bu şehrin sokaklarında bir şiir
Kara kara bulutların o çaresiz sancısı
Havayı kaplamış kömür kokuları
Ve hepsine selamlar olsun!
Bu gece!
Bu gece karanlığa gömüyorum bedenimi

Ersan Yüksekaya

Bayım

Acı çekiyorum bayım!
Kalbim yanıyor usulca,
Tüm yorgunlukların ardında,
Bir kalp gidiyor bu diyardan.
Korkuyorum bayım!
Zamanın azabından,
Unutmaktan korkuyorum!
Sesini, gözlerini, dudaklarını
Saniyeyi tutsak zaman durur mu bayım?
Tek bir saniyede kalmak istiyorum!
Güldüğü, sevdiği, unutamadığı,
Yalnızca bende kaldığı,
Yaşayamadığım her şeyi o anda yaşamak istiyorum.
Beni geçmişte bırakın olmaz mı bayım?
Yelkovana tutunurum ben,
Hem o da kalır orda,
O ve ben kalırız,
Hem durmuşken geçmişte zaman,
Öperim dudaklarından,
Korkusuzca öperim hemde.
Sarılırım belki, bakarım gözlerine,
Doyumsuzca koklarım saçlarını,
Dudağının kenarından öperim,
Yeter ki beni geçmişte bırakın bayım,
Akrep sevmiyor zaten bizi,
Sevse kala kalırdı oracıkta .
Gitmezdi onun gibi değil mi?
Kimi kandırıyorum ben?
İnançsız gemi liman bulamaz bayım!
Sakin ha demeyin "limanı olanın aşkı olmaz"
O liman tek kişininindi!
Biri için duruyordu o uçsuz bucaksız deryada.
Bir kişi için besliyordu onca aşkı!
Kıyısında dağlar, bayırlar olan bir liman!
Çok güzel aslında görerseniz.
O bayırlarda uçurtma uçurmak...
Onunla beraber uçmak...
Gözlerine bakmak.
Kalbini tutmak.
Saçlarını okşamak
Rüya dahi olsa onunla olmak.
Ahhhh yalvarırım bayım beni geçmişte bırakın.

Ersan Yüksekaya

Bazen ben

Bazen bir idam sandalyesindeyim
Bazen masamın başında kağıtların önünde
Bazen çiçekli böcekli rengarenk kırdayım
Bazen charlie chaplin rolünde
Uzun uzun düşlerin biriktiği yerdeyim
İçimdeki adi adam sakın olmamı söylüyor
Güz geldi! Yapraklar dökülüyor
Kışa hazırlanıyor tüm tabiat
Oysa... oysa ben her daim kışım
Yüzümdeki gülümsemeye aldanmayın
İçimdeki kara soğuk...
Önceden beni anlamasınlar diye susardım
Şimdi anlamasınlar diye çok konuşuyorum
Boş lafların arasına saklıyorum
Tüm hayatımın şifresini
O benim benim olan melodiyi
Eşsiz bensesiz
En nihayetinde
Soğuk
Kara
Ve anlaşılmaz
Gökten üç elma düşmüş
Biri benim başıma
Biri beni bu hale getirene
Biri kaybolan duygularıma

Ersan Yüksekaya

Ben sade sevgilerin adamıyım

Ben sade sevgilerin adamıyım
Bilmem süslü püslü aşkların alevini
Kaderime yazılmıştan ötesini bilmem
Sevginin azını çok iyi bilirim
Bir bakış yeter yalnızlığıma
Olmadı bir nakış yeter yaralarım
Sendense bir karış tokat çok bile
Yakmaz canımı bir rüzgar kadar
Bir kere dokunsan yeter yüzüme
Baharda sonsuz yakarış var benim için
Sokaktan çiçekleri koparıp gelmem
Ben bilmem öyle çiçek bahçeli aşkları
Benim kurdelem hiç buketime bağlanmadı
Ama çok güzel düğüm atarım ipe
Sor tavandaki kementin benden ne çektiğini
Aşk yaşarım ama sanatımdan ödün vermem
Çok güzel asarım duvara tabloları
Çok güzel boyarım takındığım sahte suratı
Kelimeleri sıralarım, şiir derler buna
Sözlükten bir farkım bile kalmadı
Ben sade sevgilerin adamıyım
Bilmem öyle mutlu olan aşkları

Ersan Yüksekaya

Ben Şair Olsam Şu Adi Dünyada

Ben şair olsam şu adi dünyada
Sözlerimde seni yazardım
Şiirlerime girecek kelimeleri önce sana söyler
Ellerine değmemiş kağıda yazmazdım
Ben bir şair olsam şu adi dünyada
Önce gözlerine bakmayı öğrenirdim
Gözlerini yazmak için bekler
Seni bir şiir yapardım
Eğer ben bir şair olsaydım
Sana en nadide şiirim derdim
Sözlükten seninle başlayan kelimeleri seçer
Kalemimi senin ellerinden yapardım
Mürekkebe önce seni ne kadar sevdiğimi söylerdim
Öyle lüzumsuz kelimeleri yazan kalemleri kırar
Seni yazdığım şiirleri silen silgiyi yakardım
Ben bir şair olsam şu adi dünyada
Bir tek seni yazardım...

Ersan Yüksekaya

Ben!

Boşluklar içinde süzölen bir zerreyim
Puhumun alevinde gizlenmiş bir kül tanesiyim
Sessiz sedasız göçüp giden bir bedeviyim
Kanatları koparılmış bir kartalım belki de
Özgürlüğe hasret bir o kadar acınası haldeyim
Korkunun ardına gizlenmiş bir pisliğim
Karanlıkları dost edinmiş mazlumun tekiyim
Bir şiirin en önemsiz cümlesi
Kimsenin görmediğı bir virgül gibiyim
Ucu paslı yağmur altında kalmış bir bıçak...
Ucu mürekkebe değmemiş bir kalemim
Bir sokak köpeğiyim
Sevgiyi ve sevgiliyi bilmeyen bir benim
Merhametin haram olduğı bir dinim
Saatlerin geriye aktığı bir saniyeyim
Körlerin hüküm sürdüğü dünyada rengarenk kelebeğim
Kimsesizlerin en büyüğü,
Yalnızlığın en sevdiği dostuyum
Çıkamaz sokakların aldatıcı girişiyim
Yaprakları koparılmış bir papatya gibiyim
Yere atılıp üstü adice çignenen benim
Bir fakir hanenin tüten bacasıyım
Kemikleri sızlayan bir ölünnün mezarıyım
Ben pisliklerin, kötölüklerin sözlükteki karşılığiyım
Ben kendim dışında her şeyim...

Ersan Yüksekaya

Beni Bıraktığın Yazın Kışındayım

Beni bıraktığın yazın, kışındayım sevgilim;
Yaralı biri gibi sendeliyorum yıldızların altında ,
Biraz korkak biraz cesur biraz senhoş,
Soğuk işliyor yavaş yavaş kanıma,
İki adım ötede ateş yansa da,
Derdime derman bir öpücük ama!
Beni bıraktığın yazın, kışındayım sevgilim...

Ersan Yüksekaya

Beyhude Sözlür

Yaşım on sekizken ruhumu gömdüm,
Bu sözlür belki de çok beyhude!
Belki de bir miras geleceğe!
Berhudar olun duygularım,
Berhudar olun anılarım...
Arkamda kalan her şey!
Bir yaşamın izi,
Bir hikayenin üç noktası,
Bir şiirin son kıtası....
En çok da ölümümün son hatırası!
Herkesten münferitim!
Çok bencilim özür dilerim...
Mütehassis bedenim toprak oluyor,
Mütenahi filmler geçiyor gözümün önünden,
Canhıraş sesler geliyor merzarımın başındaki insanlardan...
Dilhun naşım sa tepkisiz!
Yaşarken insanların bana olduğu gibi...
Bu meyus halim sarmalıyor dünyayı,
Girift bir hal alıyor her geçen gün ,
Müşkülpesent biri de değildim halbuki!
Layetezelzel karakterim,
Ve acımasız duygularım...
Amiyane gelebilir bunların hepsi,
Dediklerim lafügüzaf değil,
Lalettayin bir şiirin tufeyli mısraları!
Merdümgiriz karakterim burada da baş gösteriyor...
Tevekkeli nefes alan bir ruhum vardı ...
Pestenkerani değildi ölümü...
Velhsıl öldü işte toprak oldu!
Sıra ise aciz bedenimde...

Ersan Yüksekaya

Bilinmezi Özlemek

Neden özlüyorum seni sevgili!
Hiç tutmamışım ellerini,
Hiç öpmemişim seni,
Neden bir çocukluk özlemisin içimde!
Ben bir zavallı yetimim sanki,
Sen ise ben bebekken gitmiş...
Nasıl özlüyorum sarılmayı!
Daha kolalarını bile bilmezken...
Nasıl özlüyorum kokunu!
Tarif bile edemezken...
Seni hiç bilmediğimi,
Seni düşlerken öğrendim...
Söylesene sevgili...
Sen özleyebilir misin?
Bilinmezliği...

Ersan Yüksekaya

Bir Başıma

Yalnız bırakın beni
Kaybolayım, boğulayım yalnızlığımda
Bir başıma sadece ben
Bırakın taşırım dünya yükü
Yalnız bırakın beni
Çocuk değilim ben
Büyümeye zorladınız maden
Bırakın beni yalnız başıma
Tanrının yalnız adamıyım
Uğraşmayın benimle
Kendim söyler kendim çalarım
Beni bi başıma bırakın

Ersan Yüksekaya

Bir gömlek suskunluk

Suskunluğum bana çok yakışıyor,
Aynanın karşısına geçince anladım,
Ne güzel oldu üstüme dedim.
Bir sağdan baktım bir soldan,
Parayla mı sanki bir daha baktım!
şustuka susası geliyormuş insanın!
stne bir isim gibi yapışıyormuş suskunluk,
Kalıplar kuruyormuş, zincirlere vuruyormuş...
En nihayetinde çok güzel yakışıyormuş bana!
Bir gömlek suskunluk...

Ersan Yüksekkaya

Bir kırık kalp yarası kadar alacağım var senden

Bir kırık kalp yarası kadar alacağım var senden
Düşlerimin hesabını soracak kadar vaktim var
Gözlerinden yorgunluğu silecek kadar ömrüm...
Düşlerime bir salıncak kurmuştum sen sallan diye
Şimdi bakıyorum üstü tozlanmış, ipleri kopmuş
Ö hayallerin içindeki ev harabe kalmış
Hani bir bahçemiz vardı içinde bir çiçek tarlası
Sensiz biçare olmuş gönlümün yarası
Çok mu zordu bir ufak sevda ile sulamak
Ö kadar mı korktun sevmekten?
Gölgelerin ardına saklanmak bu kadar mı kolay?
Kalbimde olduğun sürece nereye kaçabilirsin ki?
Şimdi senden bir kırık kalp yarası kadar alacağım var

Ersan Yüksekaya

Bir Kuş Olasım Var

Şimdi, şuracıkta bir kuş olasım var!
Kanatlarım açıldığında, dünyaya sarılasım!
Gücüm yettiğinde uzaklara uçasım var!
Artık tanrıyı daha iyi anlıyorum...
Bana neden kanat vermedi?
Çünkü, uçsuz bucaksız deryaları geçesim var!
Koskoca gemilerin kaptanlarını kışkandırasım var!
Bir şehirden bir şehire, trenlerden hızlı gidesim var
Kafasını kaldırıncaya, beni görenleri özendiresim var
Semanın o serin anında, mükellef bir kuş olasım var!
Tan yerinde, mavi ile güneşin öpüştüğü yere gidesim var,
Öyle bir kuş olasım var ki!
Yükseklere çıkıp seyre dalsam şu dünyayı,
Gece ile gündüzü aynı anda göresim var!
Onlarca şehri arkamda bırakıp,
Gözümün aldığı uzağa gidesim var!
Kafesin içindeki özgür kuş değil de!
Şehirleri aşan özgür kuş olasım var!
Demirden parmaklıkları olan şu şehirde değil de!
Gökyüzünün derinliklerine dalasım var!
Şuracıkta bir kuş olasım var ki...
Tanrıdan tek dileğim bundan sonra,
Yoruluncaya denk, kanat çırpasım var!
Penceresine konduğum birinin, şiiri olasım var!
Tüyümden kalem yapsalar,
Kara mürekkebe bandırsalar,
Bir aşğın en güzel şiirini yazasım var..

Ersan Yüksekaya

Bir kuş olmayı diledim

Bir kuş olmayı diledim saat on ikiyi vurduğunda
Özgürce uçup yanına gelebileyim istedim
Etrafında döneyim sen habersizken
Bakmaya doyamadığım yüzünü göreyim
Elinden bir parça simit at önüme
Ölümün kıyısındaki bedenimi besleyim
Bir hikaye yaz bana oracıkta
Saçma bir anlam yükle
Talih kuşu de mesela
Benden haberin olmasın
Haberin uzak kesilsin
Çıkardığım sesle irkilirsin belki
Korkma sevgili
Adı bir kuş olsam bile
Dilimde bir tek sana olan aşkım
Bir kuş olmayı diledim

Ersan Yüksekaya

Bir Masal

Saatlerle dost oldum bu gece
Duvarla bir kere daha tanıştım
Yalnızlığımı yüzüme vurur gibi
Saatlerce konuştuk
Sevdadan bahsettim
Haliyle adını zikrettim
Zaman şahit oldu sana olan sevgime
Duvarda bir çatlak var artık
Kırık kalbimin bir benzeri
Çokça anlattım seni
Çok sevdiler seni
Dedim artık ulaşılmaz o
Uzak diyarlarda kaf dağının ardında
Belki Ankanın kanatları altında
Bir sarayda binbir gece hayatta
Masallar bir yana
Adını sorduğum günden daha yabancı
Gerçek olamayacak kadar güzel
Bir o kadar da hasret yarası

Ersan Yüksekaya

Bir yanımda Güneş Bir yanımda Ay

Soğuk sabahın, dilsiz bir saatinde açtım gözümü,
Bir yanımda, tan yerinde batmakta olan Ay,
Bir yanımda, tan yerinde doğmakta olan Güneş!
Tam ortalarında bir ben, hiddetli ve gözü pek!
Acizliğimi hissettim, o vaktin soğuşunda.
Küçücük bir insandım, dünyanın çileli hayatında.
Aldandım, kandım, yıprandım...
Açık saçık, edepsiz bir cümleydim oysa!
Aldatan da suç yok! Aldanmak daha büyük suç!
Kendini beğenmiş, pek bi korkak ve de yalnız...
Yüksek bir yerlerde, gökyüzüne mahkûm!
Bir yanımda Ay, bir yanımda Güneş.
Renk cümbüşünde kaybolmuş zihnim,
Sanki kendini bilmez bir derviş!
Sarı, mavi, siyah, gece, gündüz...
Bir yanımda Güneş, bir yanımda Ay!

Ersan Yüksekaya

Bir yürek var bende

Sevilmeye değer namerler var dilimde
Sylenmeyi bekleyen nadide cmlerler
izilecek resimler, atılacak adımlar
Yelken açılacak yeni limanlar...
Rüzgarı arkana alıp gitmelik diyarlar var elimde
Dünyadan bağını koparıp tam nefes almalık
Çalışmayan saatler var koluna takmalık
İstediğini istediğin zaman yap diye
Sadede gelem bir yürek var bende
Tam da orta yerinden kırmalık...

Ersan Yüksekkaya

Bu Gece Ay Işıkları Bana Hapis

Bu gece ay ışıkları bana hapis,
Yasak sanki bu gece seni sevmek,
Yasak bu gece hayaller kurmak,
Bizi aynı kalbe koymak yasak!
Ben cesurum kural tanımam ama,
Bu gece bana ebedi yasaksın!
Dünyanın en güzel yasağısın bu gece!
Ben ise sarhoş bir şair...
Söylesene kaç şişe denk?
Kırpiklerine...

Ersan Yüksekaya

Bundan Sonra Şiir Yazmam

Artık sana şiirler yazmak için ağlamıyorum
Hatta yazdığım kelimeler bir bir gözüme bakıyor
Şimdi okusam bunları
Ülan iki üç kelime yan yana gelmiş desem
Kelimeler bir bir intihar etse
Yine de sana şiir yazmam
Hatta bir daha beni sev diye uğraşmam
Seni seviyorum demek cehenneme bilet bundan sonra
Kondiktoru sen olan bir sevda treni
Bir daha sana güzel sözler yazmam
Dünya barışı olsa sonunda bu şiirin
Kansere tedavi olsa bu kelimelerin sonu
İnan sonunda beni sevecek dahi olsan
Bundan sonra sana şiir yazmam

Ersan Yüksekaya

Buz

Katı bir buz olacaksın kardeş!
İçin yanarken soğuk olacaksın
Belli etmeyeceksin yandığını
Soğuğunla korkutacaksın
Eline alanlar üşüyecek, sen erimeyeceksin!
Buz olacaksın kardeş buz!
Hatta buz dağının görünmeyen tarafı olacaksın
Şiirler yazılmayacak sana, unutulacaksın!
Kör kışın ortasında, gerekirse çöl sıcağında
Soğuk olacaksın, yakacaksın soğuğunla
Sarılanlar kaçacak senden kardeş
Buz olacaksın! Kardeş! Buz!
Seni bilmeden eline alanın ellerini keseceksin
Soğuk soğuk işleyeceksin damardan akan sıcak kanı
Soğuğunla baş edemeyen kan donacak!
Buz gibi kan olacak kardeş!
Damarlar korkacak kan akıtmaya
Kesen bıçak kırılacak soğuktan
Buz olacaksın kardeş buz!
Kaçıracaksın kendinden herkesi
Arsız ve hoşnutsuz olacaksın
Soğuk olacaksın evvela soğuk
Buz olacaksın kardeş!
Soğuk ve yapayalnız!
Kardeş!
Buz!
Olacaksın!
Buz olacaksın!
Kardeş! Buz!

Ersan Yüksekaya

Cahil

Heves mi bu içimdekiler bilmem?
Sesini duyunca hızlanan kalbim mi bilmem?
Hissedemesem de dokunduğum fotoğrafların mı bilmem?
O ilk dansımız mı heyecanlandıran bilmem?
Sensizlik mi daha kötü ölüm mü bilmem?
Sana seslenince gelen huzur mu güldüren bilmem?
Sana karşı olan cahilliğim mi bu korkum bilmem?
Tek bildiğim...
Dilhun yüreğim

Ersan Yüksekaya

Cinayet

Gecenin ahını almış gibiyim
Durmadan çöküyor üstüme
Bakıyorum öyle dışarıya
Karanlığa, evine gidemeyen kuşa
Nedense ben birazcık o karanlıkta
Kendimden, içimden, ruhumdan bir parça buluyorum
Sanki gel gel diye işaret yapıyor
Bilemedim ki
Ne kalkıp gidecek gücüm var
Ne de kalmaya yetecek sabrım
Hani derler ya peygamber sabrı diye
Galiba ben peygamberi geçtim
Sabırlı olmak boyun eğmek miydi?
Ben sadece bunu öğrendim
Sustum sustum biraz daha sustum
Sabrederken bir bakmışım
Herkes gibi ben de boyun eğmişim
Dik başlı değildim ha
Başı diktim yalnızca
Biraz fazla olmalı ki
Tepetaklak oldum
Neydi harbiden sabır
Hayata mı sabırdı
Derde mi sabırdı
Aşka mı sabırdı
Neydi bu sabrın özü
Yardım edin dostlar
Ben sabredemiyorum artık
Göçüp gideceğim
Gömüleceğim o karanlığa
Belki sonra görüşürüz
O zamana kadar mezar taşı okursunuz
Vasiyetimdir iyi dinleyin yazın bu sözlerimi!
İntihar değildi bu! Sizlerin ortak işlediği cinayetti!

Ersan Yüksekaya

Çaresiz

Çaresiz değilim!
Kaybolmuş bir çocuk gibiyim sadece,
Adımlarım yankılanıyor, o gecenin sessizliğinde.
Yardıma ihtiyacım var, biliyor o çevredekiler.
Ama kimse tutmuyor elimden, istemem!
Sevmem yardım alıp mahcup olmayı.
Acınası gözlerin kurbanı olmam bir yardım isteyip.
Aya bakar, yine bulurum ben yönümü.
Ama yardım isteyip de kendimi ezdirmem!
İhtiyacım var, aslında yardıma.
İmkansız çünkü bana artık kurtuluş.
Yollar uzuyor çünkü ben her adım attığımda...
Yollar üzüyor çünkü ben her adım attığımda...
Yorulmam ben, koşarım, uçarım, yine de yorulmam!
Yardım isteyecek duruma gelsem bile,
Çökerim yalnızlığımın yanına...
İki kelam eder dinlenirim...
Ama yinede yardım istemem!
Sessiz sessiz ağlarım geceleri,
Titrerim soğuktan, gözlerim dolar belki.
Sonuçta mezar tek kişilik demi...
Böyle der yine de yardım istemem!

Ersan Yüksekaya

Çizgiler

Ne kadar güzel kayıyor kalemim kağıt üstünde
Anlamsızca çizgiler kelimeler ve resimler
Baktıkça hatırlıyorum seni
Kelimelerimde sen olmuş çizgilerimde
Resmin var hala elimde
Arada sırada açıp bakıyorum en derin renklerine
Her seferinde gülüyorsun bana resimde
Tebessüm oluşuyor anlamsızca benim de yüzümde
Sesini dinliyorum saatlerce rüzgar eşliğinde
Sesini bana getiriyor hepsi de
Araya dağlar nehirler girse de
Taaaa mektupların ulaşmadığı yerden
Yanı başıma gelen sesler
Hala saçın kokuyor ellerim
Hala burnumda tütüyor ipeklerin
Hala gözümde
güneşten gelen ışıkların saçlarından dans edermişçesine geçişleri
Hala dün gibi yaşanan her günlerimiz
Yeni toplanmış pamuk kadar taze
Telaffuzu sana olan hislerimin
Hala her yerde arıyor gözlerim
Bana bakamayan gözlerini
Kuşların kanadına bakıyorum her seferinde
Sevdam onların üstünde belkide
Dikkatlice bakıyorum önce
Ardından ağlıyorum saatlerce
Ne sen varsın üstünde
Ne de kaybolan sevgim
Yalan söylemiş şair
Sevda kuşun kanadında değil
Sevda yanı başımda
Hala yangın olmayı bekleyen ateşler içinde
Elim yanıyor uzanırken her seferinde
Yaksa da elimi uzatınca
Üşüyorum soğuktan
Sen ısıt kalbimi benim
Kimse yetmiyor senin sıcağın gibi
Gel kurtar soğuktan beni

Ersan Yüksekaya

Çocukça Bir Aşk

Gece olunca birbaşına kalır ya insan,
Varlığını sorgular, kendini tanır...
Karanlık geceye hapsolür bedeni,
Ve takip eder ruhu karanlık düşlerde,
Acımasızdır gerçekler...
Ayın ışığından öte,
Güneşin korkusudur üstündeki,
Korkar ki aciz insan ısınmaktan!..
Korkar ki aciz kalbim ısınmaktan!..
Ölüp ölüp dirlir ruhum her defasında,
Yine ve yeniden sana ve senin ruhuna,
Limanı kapatırım gemilere!
Seni beklerim hasretinle.
Gelirsen bir gün doldur rıhtımımı,
Şar ölüm dolu kıyılarıımı,
Öp o deniz kokan sahilimden!..
Ve sev beni en can alıcı yerimden!..
Bir limanın gemiye muhtaçlığı gibi,
Tarif edemem belki ama...
İki kolumu uzandığınca yana açıp...
"Bu kadar seviyorum seni" diyebilirim ...

Ersan Yüksekaya

Çocukça bir sevda

Çocukça bir sevdanın
Çocukça bir aşığıym
Şaklambaç oynuyoruz
Ben saklıyorum seni
Yazdıklarımda saklıyorum mesela
Kalemimin içindeki mürekkepte
Veyahut damarlarımda dolaşan kanda
Hastalandı diyelim ruhum
Dinlediğim şarkılarda saklıyorum
Bul bulabilirsen
Sayıyorum 100 e kadar
Hadi bul kendini bende
O çocukça aşkı hisset
Sana sensizliği öğretiyorum
Sen hiç sensizliği hissettin mi
Ben evet...
Bilmem kaçınıcı gün bu
Çocukça bir sevdanın
Kayıp meleği
Kolaysa bul...

Ersan Yüksekaya

Dar Balkon

Çaresizce bekliyorum,
Bekliyorum kocaman hayallerime dar gelen balkonda,
Bir yıldız kaymasını umut ediyorum!
Umut etmeye umut ediyorum,
Seni unutmamak için sebep arıyorum kendimce,
Çocukça bir savaş!
İstedğim şekeri almadığım kendimle,
Ağlak gözlerim titrek sözlerim,
En önemlisi hala içimdeki,
Umuda olan umudumla...

Ersan Yüksekaya

Delilik!

Seni sevmek mi delilik?
Yoksa senden başkasını sevmek mi
Bilmem!
Dinlenir ruhum!
Gece demi gözlerinin nezdinde...
Sorma bana bir şey!
Onu da bilmem...
Seni sevdiğimi bildiğim kadar...
Sorma işte beni!
Bi kağıt bi kalem bi de sana olan sevgim!
Bu kadarım karşında...
Karanlık zuhur eder ruhuma...
Acımasızca vahşice,
Bi bu kadar benim!
Bi de sana olan sevgim!

Ersan Yüksekaya

Diyar

Her gece karanlıktır bu diyarda,
Ne güler bir yüz ne seven bir kalp,
Kırık kalplerin diyarıdır burası,
Sessiz, dağınık ve soğuk...
Zamanında baktığın sokak lambalarının,
Bugün yanmadığını gördüğün diyar...
Düşen kar taneleri arasında duyduğun küfür,
Burası acımasızlar diyarı...
Bir demet ay ışığına bile muhtaç,
Bin yıldızı küstürecektedir arsız,
Burası kalpsizler diyarı..
Burası bitmezlerin, kırılanların,
Uslanmazların, haksızların diyarı,
Burası benim odam...

Ersan Yüksekaya

Doktor Hanım

Göremiyorum doktor hanım
Sokağın başında ağlayan çocuğun yanındakileri
Gitmek istiyorum yanına yolu göremiyorum
Sessizce bekliyor, sessizce ve titreyerek ağlıyor
Yardım etsene doktor ,
acı çekmekten korkar o çocuk
Bir kere dahi olsa yanına gitsene
Yardım etsene bana doktor hanım görmüyor musun ağlıyorum?

Ersan Yüksekaya

Dolu Bir Kitap Rafında

Severdim dünyayı dolu bir kitap rafında,
İçinde sıralanmış boy boy kitaplar olurdu,
Sayfları beyaz, sarı, tahta...
Tür tür yazılar olurdu kitaplığımda ,
Pek dolu severdim hayatı!
Her cümle başında ölmeyecek gibi nefes alırdım,
İçime çekerdim dünyanın tüm pisliğini,
Ve dünya hiçbir zaman dur demezdi bana!
Hele satır başına geldim mi?
Virane olurdu bence zaman,
Korkardı kitabı erken bırakmamdan!
Gece olunca titrerdi yalnızlığa.
Konuşmak yasaktı mesela okurken,
Ses çıkmaz, pür dikkat kesilirdi doğa!
Şimdi ise uykusuzum ve asiyim...
Çünkü...
Dün gece tüm kitaplarımı aleve verdim...

Ersan Yüksekaya

Doludizgin

Doludizgin kaçıyorken korkularımdan, düşümde...
Betondan sağır duvarlar vardı göğe uzanan,
Bir bir yıkıldı üstüme, altında kaldım.
Merhametsiz duvarlar vardı, bir o kadar acımasız..
Gökle bir olmuş, yağıyor sanki yağmur gibi üstüme
Buruşuk bir yüz gibi bakıyordu sema yüzüme..
İçin için ağlamaklı olsa da neye yarar...
Bunak bir yaşlı gibi kemiriyorken zihnimi,
Ağaçların durmaksızın zikri benim neyime?
Doludizgin kaçıyorken korkularımdan, düşümde..
Saatlerin hükmü kalmamış gibi saniyelerde,
Boğazıma bağlanmış geçen her dakikanın hesabı.
Nefes alıp vermek gibi olmuş, geçen günlerin acısı.
Kayıp bir gençlik gibi kalmış ortalıkta..
Bilmem, sahibi çıkar da alıp uzaklara dalar mı?
Bu saatten sonra bilmek, benim neyime?
Doludizgin kaçıyorken korkularımdan, düşümde..
Bir mapushane olmuşken şehrin sokakları,
Şimdi zincir vurulmuş gibi şiir okuduğum yollara,
Fikirlerime, kelimelerime ambargo koyulmuş!
Yer, gök, felaket üzerime üzerime geliyor,
Dağlar, buz dağları sıkışıyor üstüme.
Hüküm giydim, aciz gecelerin her biri için
Mahkum olmak, bundan sonra benim neyime?
Doludizgin kaçıyorken korkularımdan, düşümde..
Mürekkebin esiri olmuş, renkler vardı tabakamda.
Siyahın, beyazın saltanatı son bulmuş gibi.
Korku ve ıstırap bu saatten sonra çizilmeyecek,
Yazılan yazılarda artık bahsi geçmeyecek.
Kederden yoksunken hayat, yaşamak benim neyime?
Doludizgin kaçıyorken korkularımdan, düşümde..
Mazlum insanların acı çığlıkları geliyordu kulağa.
Bebeklerin, acı acı ağlamasını duydum gece vakti.
Şorumsuzca güldüm, acı çeken çocuklara rağmen.
İyi insan olmak, bundan sonra benim neyime?
Doludizgin kaçıyorken korkularımdan düşümde
Yularını koparmış atların koştuğunu gördüm
Yakıp yıkıyordu insan eli değmiş evleri
Yıkılan yalnızca ev değil, umutların da resmiydi
Ve unutuyordu benim de insan olduğumu
Unutan da insandı unutilan da insan
Merhametsiz sokağın adamı olmak benim neyime
Doludizgin kaçıyorken korkularımdan düşümde
Yaş 35 yolun yarısı diyenleri gördüm, üstadım!
Yanıldın, yanıldın, yanıldın, yaş 35 yolun sonu
Yirmilerimden birkaç sonrasını gördüm
Karanlık içinde, ışıktan mahrum, yoksun, acınası
Acizliğimi hissettim o gece gördüğüm düste
Elimde bir tesbih, dilimde ne var bilmem, Hak!
Zamanın aciz imansız olmak benim neyime
Doludizgin kaçıyorken korkularımdan düşümde

Bir lokma açlıkla boğulan sübyanlar gördüm
Elimden ne gelir, bağlamışlar ketenden bir iple
Dillendirsem günler boyu şu suçsuz çocuğu
Sevgiden ve merhametten mahrum zalimin suyu
Kuyu açmışlar tam cehennem topraklarının içine
Su hayattır dediler, yalanmış, iftiraymış, korkaklar!
Yazmak için yaşadım, kelimelerin uğruna uyandım
Zenginlik vardı, sonsuzluk vardı, derde deva vardı
Oysa bir tek cümle çıktı ağızımdan tanrıya
Şiirde buluşmak dileğiyle umutlarımla kandırıldım
Oysa bir tek şiir yazmak için kalemi alırdım
Şimdi şu kalem nasıl da silah oldu birden
Zulüm hüküm sürerken kelimelerden mermiler
Tanrının dünyasında Mesih olmak benim neyime
Doludizgin kaçıyorken korkularımdan düşümde
Yalnız başına tepenin ucunda bir çınar gördüm
Egosuna yenik düşmüş, uzak kalmış insandan
Dalları koca bir dünyayı sarmalar gibi açık
Yaprakları bir bir açmış ve yemyeşil, taptaze
Bir çakmaklık canı yokmuş gibi görkemli
Gölgesi altında bir insanlık yaşar, öyle bir heybetli
Bir insanlığın gölgesi, bir insanın çakmak hamlesi
Bunca tezatlık varken bir çınar için bile
Rüyaların esiri olup korkmak benim neyime
Doludizgin kaçıyorken korkularımdan düşümde
Kaynar kan havuzunda yüzen, beyaz gül gördüm
Aldırış etmeksizin kana, kefeni olmuş beyaz yaprakları
Köklerinden kopmuş ancak yaprakları dipdiri
İhanet etmiş zamana sanki bir devrimci
Silahını almamış eline, dağa; taşa, toprağa değil
Ancak fethedilmez gönüllere devrimci
Yaprakları kefen, kelimeleri mermi, kalemi silah
Bu beyaz gül dururken şiir yazmak benim neyime
Doludizgin kaçıyorken korkularımdan düşümde

Ersan Yüksekaya

Dolunaylı bir gece

Dolunaylı bir gece
Ne yazık ki bulutlar kapatmış ışığımı
Bir istek, belki bir umut
Çok değil ya bı fotoğraf
Bir gece bir de ay ışığı
Çok değil ya isteklerim
Bir sen...

Ersan Yüksekaya

Duvardaki Tabloya Yazdığım Şiir

Hala penceremde o köpek sesleri
Ve kafamdaki uğultular hala orada
Cırcır böceklerinin kavgası
Ve baykuşun o bitap ağlaması
Hepsi olması gerektiği yerde
Tabiat yine düzeninde
Biraz dalga konusu
Biraz tesadüfün resmi
Işık süzmeleri şimdi odamın içinde
Bitişik yazılan kelimeler
Ve rafımda duran o sözlük
Yerdeki gitar
Ve kulağımdaki müzik
Şiirdeki betimleme
Sesimdeki titrek cızırtı
Gözümdeki akamayan bir damla yaş
Yutkunmakta güçlük çeken boğazım
Karanlık ve sis
Güneşin ilk ışıkları
Saat kaç olmuş?
Dört
Koskoca beş
Belki altı
Hava ne zaman aydınlık
Benim aklım hep kara
Belki kar tanesinin siyahı
Belki gecenin en parlak beyazı
Değil bir ruh
Değil bir peri
Unutulmuş bir gülümseme
Bir günlük ömrüyle kelebek
Ve bozuk olduğu halde doğruyu gösteren saat
Avizesiz lamba
Boyası kalkmış duvar
Ve duvardaki hiç asılı olmayan tablo
En son da ben
Bir garip ben

Ersan Yüksekaya

Esir

Esir kaldım bomboş sokaklardaki,
Köpek uğultularında.
Korkardım ya hani köpeklerden!
Kaçmıyorum artık.
Korkmadığımdan değil ha!
Onların gözlerinde bile,
Yalnızlığımın aciz yansımasını görüyorum.
Eşlik ediyorlar bana gecenin en sessiz saatinde.
Yalancısıyım da ben kara bulutların,
Yazın ortasında düşmüş yağmur damlası gibiyim,
Şaşkın,
Çaresiz,
Kimsesiz...
Yalnızlığın resmini çiz deseler,
Gülerim yüzlerine ve derim ;
"En büyük resim insanın,
Gözlerinin anlattığı resimdir "
Pandomim gibiyim,
Gerçekten dinleyenler anlar beni!
Gerçek sesimi, o sessiz haykırıışların ardında duyarlar
Ağlıyorum Radnaya bunu da anlasana !
Her şiirimi sana yazdığımı anladığın gibi ,
Aşık olduğumu anlasana...
Yüksek dağların tutsağıyım bu gecede ,
Gitmek istiyorum bu diyardan sonsuza denk !
Sonra gözlerin, gözlerin bir geliyor aklıma !
Yalnızlığımı hatırlıyorum tekrar ,
İhtiyacım var Radnaya ,
İhtiyacım var...
Ödeme olarak ömrümü kabul ediyor musun?
Teklif etmeye ihtiyacım var ,
Bir kez daha beni anlar mısınız?

Ersan Yüksekaya

Felaketim

Adını duyunca,
Ellerim üşüyor,
Sızlanıyorum,
Seni arıyor gözlerim her yerde,
Bir acı saplanıyor yüreğime.
Hayallerimde kayboluyorum,
Adını duyunca bir titreme sarıyor bedenimi!
Korkmuş bir çocuk gibi küçülüyorum!
Zihnim kararıyor, gözlerim fal taşı!
Adını duyunca felaketim oluyor!
Durmaksızın ağlıyorum.

Ersan Yüksekaya

Garip Ben

Gerçekten güçsüzüm kaçmak için
Ne gitmek geçiyor içimden ne de kalmak
İçimde bir yerlerde bi Ersan var diyor ki!
Git onun peşinden bırakma aşkını
İçimde bir yerlerde bi Ersan var diyor ki!
Bırak artık özgür kalın
Ama ben güçsüzüm gitmek için
Ama ben çok güçsüzüm kalmak için
Uçan kuşa borcum var sanki
Bulutların bana garezi var sanki
Dünya üstüme geliyor
Evren bile benden nefret ediyor
Kalemimin ucu kırılmış
Bu silgi yazılanları silmez olmuş
Ters gidecek ya işte
Her şey beni
Garip beni buluyor

Ersan Yüksekaya

Garip Bir Gün

Ne garip gün bugün
Kediler sokağın ortasında keman alıyor
Hem de kusursuz her nota yerli yerinde
Köpekler takım elbise giymiş ellerinde anta
Ne borsa kalmış ne döviz ne kağıt kafasında
Kuşlar kasap olmuş adilik peşinde
En çok karıncalara üzülürüm
Hepsi kumar batağının içinde
Yılanları oturtmuşlar bir tahta
Oturmaz kalkmaz hükümdar oldu başımıza
İneklerin önlüğü beyaz
Aman kan değmesin çıkın buradan
Ve insanlar önünde bir kemik kemiriyor
Susuyor, sustukça adileşiyor

Ersan Yüksekkaya

Geberin

Geberin
Beni ağlattığınız geceler kadar
Sessiz karanlık ve soğuk
Gözümnden akan her yaş için bir kere geberin

Geberin
Akreple yelkovan buluşuncaya kadar
Dakika dakika yavaş yavaş
Geçen her saniye için bir kere geberin

Geberin
Kafamı kaldırıp başkasına bakmadığım kadar
Saçma sapan düşünceler gibi
Atladığınız her virgöl için bir kere geberin

Geberin
Aşık öldüğüm günler kadar
Yapayalnız bomboş gözlerle
Ona olan aşkım için bir kere geberin

Geberin
Anlamsız cümleleriniz kadar
Gereksiz ve klasik
Kırılan her kalp için bir kere geberin

Ersan Yüksekaya

Gece 3

Gece 3
Sessizlik hakim karanlığa
Bitişim tükenmişim ve düşünceliyim
Perişanım ay ışığının altında
Asfalt kayıyor ayağımdan
Ve yükseliyor ruhum arşa
Zincirlerle bağlı yere bedenim
Ve ip...
Geçmiş boynuma adice
Sakince ısıtıyor boğazımı
Ve kesiyor ellerimi
Ruhumu görüyorum karşımda
Kafamdaki sesler
Bitmek bilmez bir çılgılık
Susmuyorlar
Adi Köpek!
Ve suskun ben
Baş gelemiyorum
Gücüm yetmiyor
Nefes alamıyorum
Ama hiçbir şey değişmemiş gibi
Yaşarken de alamıyormuşum
Ölümün kıyısındaiken de
Bana denk tüm hayat
Ha varım ha yokum
Sürüyor gecenin kudreti
Ve güneş kıskanır intihar edenleri
Gecenin o eşsiz güzelliği
Akabinde bilinmezlik
Sessiz sakin korkusuz
Kapkaranlık
Ruhum
Aynı ruhum gibi

Ersan Yüksekaya

Gece Yargısı

Geceye ve ruhuma sessizlik hakim,
Yalnızlığımın sarhoşluğunda ,
Yorgun ve yarı ağlamaklı gözlerim,
Acıdan uyusuk bir kalp,
Ve karmaşık zihnim,
Bu gece ölüme hüküm giymişim,
Celladım dolunay bu gece
Ruhuma zuhur eden bu matem!
Sessizce öldüren ay ışığı!
Anlatmak istediğim,
Haykırmak istediğim onca şeye rağmen!
Çıkmayan garip sesim!
Ben korkak bir adamcağızım.

Ersan Yüksekaya

Gece Yarısı Soğuğu

Bir gece yarısı soğuk,
Ve hayallerin içinde,
Elimde bir fotoğraf,
Tavandaki iple bakıştığım,
Mezarıma bir adım daha attığım gece,
Ölmüşüm...
İnan ki çok uzak değilmiş bana,
Sensizliğin getirdiği sessizlik,
Kuşlara borcum var sanki,
Hepsi bana küsmüş,
Gecenin soğuğu bile vurmuyor.
Darılmış artık seni söylemediğim için,
Şokaklarda aya, yıldızlara...
İnan ki son gününde ölmüşüm,
Toprak gözlerine gömmüşler.
Bir özlem, bir dilhun,
Bir kuple şarkı, bir mısra şiir,
Ve hayat, hayat denen ip boynumda,
Bu sefer senden çok uzakta,
Tanıdığım günden bile yabancı,
Tasadüfün en acı hatıraşı,
Şonunda bir gece ve soğuk,
Ölmüşüm...

Ersan Yüksekaya

Gel

Gel,
Çömel yamacıma kulak ver
Seni, sevdiğimi söyleyim
Kirpiklerine aşık olduğumu söyleyim
Sen gel kulak ver bana
Söz! Kalbim üzerine yemin olsun
Seviyorum seni, gözlerime bakışını
Yıldızların haberi var mı bilmiyorum
Ama olmasın...
Kıskanmasınlar seni
Çok severdim ya ben gökyüzünü
Gözlerini görene kadarmış
Günbatımı izlerdim ya
Uyurken kirpiklerini görene kadarmış
Mutsuz mutsuz ortalıkta gezerdim
Kalbin kalbime degene kadarmış
Sarıl bana sarıl ki alevlensin yüreğim
Mutluluk gözyaşları dökülsün
Yeniden doğsun kalbim haince
Yıksın duvarları
Aldansın dudaklarına
Yenik düşsün sözlerine
Haksız olayım haksız karşında
Yanaklarını seveyim bebek edasıyla
Ben büyüteyim seni
Ellerimle besleyin mesela
Okşayım başını usulca
Yat kollarıma sallayım beşik gibi
Tut ellerimden dursun zaman
Kirpiklerin değsin dudaklarıma
Kalbim kırsın duvarları haykırsın
Bırakın bırakın beni diye
Dokunmak istesin kalbine
Sadece istesin, umut etsin dokunmayı
Hüzünlensin hafifçe
Hüzünlensin ki daha çok sevsin
Ama
Gel...gel...
Koşarak gel
Yürüyerek gel,
Emekleyerek gel,
Sen sadece gel...
Gerisi zaten bende...

Ersan Yüksekaya

Gelmişse Hatrıma Düşme Vaktin

Gelmişse hatrıma düşme vaktin
Sular durur, ışıklar söner, kuşlar evine dönmekten vazgeçer.
Hayat durur anlayacağın sen hatrıma düşünce.
Kalp atışlarım hızlanır
Buruk bir acı sarar yüreğimi
Kurduğum hayaller gelir gözümün önüne
Bir bir gerçekleşir önce
Sonra bir ok misali saplanır gerçekler
Tam da hatrıma düşme vaktin gelince
Hasretin dayanılmaz şu tadı
Kahvemın şekeri bile az kaldı
Elim varmadı sana yazmaya
Daldım mahşere tam da sen hatrıma düşünce
Ne aşk ne sevgi ne tutku bu içimdeki
Bir kör oldu yüreğim acısından
7 insanlık yapmadı böyle zulüm
Benim yaptığımı kendime
Sol tarafım hissiz oldu acıdan
Tam da sen hatrıma düşünce

Ersan Yüksekaya

Görüşürüz

Direkt söze giren şiirler ne de güzel
Lafı dolandırmadan dimdirek söylüyor
Seviyorum diyor mesela
Korkmuyorum sevmekten diyor
Ne Zor cümleler bunlar
Gidişinden sonra beni bir korku sardı
Durduk yere üşümelerim başladı
Galiba bunların hepsi görüşürüz diyememekten
Ne güzel dilek tekrar görüşürüz demek
Geleceğini temenni etmek
Biliyor musun?
Görüşürüz dememişim galiba sana
Haftalar oldu, aylar oldu,
Hatta o vakit doğan bebekler şimdi yürür oldu
Yüzünü sana benzettiklerim kayboldu
Yüzün kayboldu benden...
Hatırlamak çok zor şeymiş be!
Şimdi yazdığım şiirlere bakarak yüzünü tahmin ediyorum
Saçlarını hayal ediyorum, kokusunu içime çekiyorum
Ellerini tutmak nasıl bir şey diye hala merak ediyorum
Zor değil ya! Gece gözlerin, bembeyaz tenin...
Önceden çok şiir yazmışım sana
Bugün hepsine minnettarım
Bir zamanlar körkütük aşıkmişim
Hani öyle bir aşıkmiş ki sana dair hiçbir şey yazmamışım
Ama inan her mısra seni anlatıyor
Mesela koyduğum virgüller seni işaret ediyor
Bugün şiirlerimi bırakıyorum
Son kez okudum hepsini işte daha nolsun
Bugün bu dereye kağıttan gemiler yapıp bırakacağım
Küçük bir çocuğun heyecanı var içimde
Şiirlerimde o gemide ki mürettebatım olacak
Uzak diyarlara gidip mektuplarımı götürecek
Kim bilir belki senin yanına gelmesini umut ederek bırakıyorum
Bu dere oraya çıkar mı bilmem ama
Küçük çocuklar gibi inanıyorum bu derenin denize çıkacağına
Çok güzel gemiler yaptım
Aynı kurduğumuz hayallerde ki gibi
Ufacık ufacık onlarca gemi
Her biri bir umut yolcusu
Çok bir şey yazmadım kızma bana
Bir seni seviyorum dedim
Bir seni özledim dedim
Bir de çok seviyorum dedim
İki üç kelime karaladım işte
Diyelim ki sana ulaştı bu mektuplar
Benden geldiğini anlar mısın acaba?
Mısralarıma seni kazıdığımı anlar mısın
Hayır hayır direkt yazmadım seni
Sakladım... Kelimelere, mısralara, dörtlülere...
Seviyorum demeden sevdiğimi anlar mısın?

Bir umut ya içimdeki!
Sensizlikten nasıl korktuğumu anlar mısınız?
Hani bir gün çok uzaktan sarılmıştın bana
Tekrar sarılalım mı?
Sarılışlarını özledim biraz da
Tekrar gelir misin mesela
Hayalini kurayım mı söylesene
Bu sefer söz veriyorum sana
Görüşürüz diyeceğim arkandan
Hatta el sallarım belki
Eskiden su dökerlermiş
Su gibi git su gibi gel diye
Arkandan su döksem
Bana yağmur olup tekrar gelir misin?
Yağmur damlalarıyla sarılır mısın bana?
Bu sefer yağmurla gizler misin ağlayışlarımı?
Sorularıma cevap bulabilir miyim?
Meçhul....
Birçok şey gibi bu da meçhul...
En son bana yaşamayı sev demiştin
Sözünde duruyorum biliyor musun
Bugün kendime öyle bir salata yaptım ki
Hayattan zevk alırcasına yaptım
Bıçağı tutarken kendimi değil de
Domatesleri doğramayı başardım
Yaşama umudu dolmuş biri gibi
Taze taze bir salata yedim
İçine biraz umut attım
Biraz sevgi, biraz hasret
Biraz da benim marifetli sevişlerim
Zor değil bak! Sen de yaparsın belki
Güzel güzel tarifimi de verdim
Ne güzel oldu böyle değil mi?
Ekmek arası umut salatası...
Artık eskisi kadar yemek yemiyorum
Yediğim yemek kadar uykularım da azaldı
İki günde bir uyuyorum artık
Neden diye sordüğünü duyar gibiyim
Sormadıysan da mazur gör söyleyeyim
Uyuyamıyorum... Kâbus görmekten uykulardan kaçır oldum
Haliyle biraz acı veriyor ama alıştım
Merak etme beni, başımın çaresine bakıyorum
Hem hiç uyumuyor değilim ki
Bir uyuyorum iki duruyorum
Aynı dans adımlarımız gibi
Bir ileri iki geri...
Hatırlıyor musun ilk dansımızı.
Sana bir şey itiraf etmem lazım
Ben dans etmeyi bilmiyorum
Gerçi çoktan anlamışsındır onu da
Yine de söylemek istedim
Bir daha ne zaman dans ederiz acaba

Hepsi görüürüz dememekten
Œimdi gelsen...
Ben görüürüz desem...
Sen öyle gitsen...
Olmaz mı?

Ersan Yüksekaya

Gözyaşı

Gözyaşı düşer mi
Her ağladığında
İçi ağlayamaz mı mesela
Hıçkıramaz mı sessizce
Yatağında kaybolur belkide
Çiğlikler atar sessizce
Aynalara küser kimsesizce
Peçeteye sarılır hemen
Akan burnu değil ama işte
Düşler kurar hep aleyhine
Yapma oğlum sorun sende değil bende
Böyle sözler duyar genelde
Kelebekler sürünür eşekler uçar
Ne diyelim hayal dünyasının birinde
Ateşi düşmüş bir gece
Buzul kaplamış dünyayı
Kalmamış cebinde beş kuruş
Neyse bizimki de böyle
Garip başına bir hikaye

Ersan Yüksekaya

Güzel sözlerin boynu bükük

Güzel sözlerin boynu bükük bu gece
Yalnızlığa ve hasrete ant içmiş ay
Perdeler kapanmış asi sokağın evlerinde
Sabahçı kuşların uykuları kaçmış
Bir soğuk, bir kar, bir zemheri
Felaket olmuş etraf, derbeder olmuş
Saatler durmuş, akan dere susmuş
Rüzgar esip gelmiş uzaktan
Küfürler getirmiş çok uzaktan
Yolcular erken başlamış güne
Daha günün ilk saatlerinde
O gemi erken kalkmış limandan
Derya deniz susmuş, keskin sessizlik
Sade kahvelere şeker karışmış heyhat
Bir virgül koymuşlar adı olmuş hayat
Şiirler yazılmış, türküler söylenmiş
Ne mana, ne lüzum, ne kibir
Bir dörtlük olunca bitmiş her şey
Dipsiz kuyular yargı kesmiş
Hüküm giymiş insanlık
Katil de Nebi de atılmış aynı kuyunun içine
Acımasızca kapanmış gözler uykuya
Damla damla haşince akmış inkarlar
Ağlamak ne fayda bu saatten sonra
Olan oldu, giden gitti, biten bitti
Çok yüksek bir sesle sustu edepliler
Kalem tutmayı bilmeyenler yazar oldu
Kelimeler bir bir intihar ettiler
Kalemlerin ucu kırık...
Velhasıl kelam
Güzel sözlerin boynu bükük bu gece...

Ersan Yüksekaya

Haksız

İnsanın en haklı isyanı,
Sevmek...
En derinden sevmek...
Haklı olmanın en haksız yanı,
Ne kadar acıtsa da
Delicesine sevmek...
O kadar haklısın ki
Haksızlığa yalvaracak
Yenilgiyi kabul edecek kadar...
Ahh ahhh!
Hatta o kadar haklısın ki
Gün sonunda kargalar sana,
"Haksızsın" Diyecek...
Sessiz, sedasız...
Bağırdığında kimsenin,
Ama hiçkimsenin,
Duymayacağı kadar haklı...
En büyük haksızlığım,
Alacakken Azrail canımı
Yeni bir güne uyanmak...
Hakka yönelin dostlar,
Beni kaybettiniz,
En azından cenneti,
Belki cenneti kazanırsınız...

Ersan Yüksekaya

Hani Ben De İnsanım

Kıramadığım kilitler vardı ruhumda,
Ne zaman bağlandığını bilmediğim zincirler,
Hani ben de insanım ya!
Hatalarım vardı kolay kolay boyun eğmeyen,
Çocukça hayallerim vardı, seven bir kalbim...
Bana hep dik başlısın derlerdi!
Hiç bu kadar yanlış anlaşılmamıştım!
Oysa tek derdim başı dik yürüyebilmektir!
Yaşıma bakmaksızın dertlerim vardı,
Mazlum bir insandım aslında,
Vur eline ekmeğini al derler ya öyle işte!
Cesaret bana göre değildi zannımca.
Hani ben de insanım ya!
Korkarak büyüdüm çoğu şeyden!
Karanlıkları kötü gibi anlattılar bana,
Oysa ben aydınlıklardan korktum,
Karanlıklar sarıldı bir tek boynuma!
Hani ben de insanım ya!
Biri sevgiyle sarılsın isterdim,
Oysa ben sevilmekten çok uzağım!
Körpe cümleler kurdurdular bana,
Saftım, inandım, inanmakla kalmadım kandım...
Çok da çaba harcamadılar benim için,
Hani ben de insanım ya!
Köşeye itilip bir başına bırakıldım.
Oysa yalnızlıktan çok korkardım.
Bundan mütevellit gece yıldızlara bakardım...
Yazacak çok sözüm vardı gece olunca.
Elimi kaldıracak hâl bulamadım.
Hani ben de insanım ya!
Yorgunluğum kimsenin umrunda olmadı!
Oysa ben nasıl dinleneceğimi bile bilmiyordum.
Gözlerimi kapatmak iyi gelmiyordu eskisi gibi.
Hatta günlerce uyumuyordum!
Rüyalar görmüyordum artık.
Sokaktaki taş parçasından farkım kalmadı!
Oysa ben çok duygusal bir insandım!
Şiirler olmadan yaşayamazdım mesela,
Duygularım, kalbim nasıl da taşlaştı...
Bir sorum var tüm sorumlulara!
Hani ben insandım ya...
Unuttunuz mu insan olduğumu?

Ersan Yüksekaya

Hasret Ne Zamandır Dört Harfli

Hasret ne zamandır dört harfli?
Geceler ne zamandır bu kadar kara?
Ve matem neden bu kadar zuhur eder ruhuma?
Bir resim neden bu kadar güzel bakar?
Sesini duymak mümkün mü bir daha?
Gökyüzündeki yıldızlar da küsmüş!
Sana şiirler okuduğum sokaklara!
Resimler de yetmiyor artık!
İçimde kalan bir parça sen!
O ilk dansın, son hatırına...

Ersan Yüksekaya

Hayal Kırıklığı

Bir düş bir gerçek...
Aşkın meyvesi ya bunlar!
Önce hayal edersin,
Sonra...
Sonra kırarlar!
Uğramak derler ya hani,
Keşke!
Kalırlar orda...
Hayal kırıklığıyla kalırsın sen de!
Bir başına,
Yapayalnız,
Ve aresiz,
Bitap ve ahval içinde!
Yolu şaşmış,
Arsız...

Ersan Yüksekaya

Hayallerimin İhaneti

Hayallerimin ihaneti çok yordu beni
Gözümü açtığımda gerçek olacaktı
Bir sevda ama nasıl! Sanki kara sevda
Bu gece ölüme hüküm giydirdi
Sabah kalkarım dilimde senin adın
Geceler boyu duvarlara yazdım senin adın
Karanlıklara seni anlattım
Tüm insanlık adına Ay dedi
Geceler hayran kaldı sana
Güneş kıskandı, küstü
Doğmam dedi bir daha!
Doğmam dedi anlatırsan bir daha
İşte o vakit gelince
Hayallerimin ihaneti çok yordu beni

Ersan Yüksekaya

Her şeyin başladığı yer

Yine o pencerenin başındayım,
Hikayeme koyduğum ilk virgülün,
İlk şiirin, ilk kelimesini yazdığım...
Aslında her şeyin doğduğu yerdeyim!
Zaman zaman herkesten kaçtığım diyar!
Zaman zaman küfürler ettiğim mapus!
Yine ve yeniden tek bir neden!
Duygularım aradı bugün...
Hafif ağlamaklı titrek sesle,
Kayboldum Ersan kayboldum! Dedi
Ben de başladım ağlamaya,
Arayıpta mevlasını bulamayan,
Yolda düzölmeyen kervan gibi!
Karanlık bir şehri aydınlatacak kadar gürültülü!
Senin duyamayacağın kadar sessiz!
Biraz da kış gibi...
Gözlerim ilişir takvime daha sonbahar,
Senin yüzünden kara boğdum heba oldu bahar!
Koparıp sana verdiğim papyalar,
Döktü yaprakları birer birer,
Benimse ağzımda bir kelime!
Sevmiyor! Sevmiyor! Sevmiyor!
Yanıştı oynadığım oyun,
Yanıştı dağıtılan kağıtlar!
Kupa kızı değildin!
İskambilde hiç değildin!
As gibi saplandın yüreğime,
Çıkışın bi o kadar işledi derime,
Derindendi yaralar!
İstesen de yapamayacağın kadar!
Desen ki şimdi sarayım onları...
Bırak derim kanasın!
Yalnızlığın soğuşunda kanayan,
Senin ellerini hissederse tekrar açılır!
Ne bi aşk ne bi nefret!
Kumardı bu yaptığın,
Söyle! Sen mi yakaladın yirmi biri ben mi?
Aşkıma girdiğim bahiste,
Masada kaldı her şey!
Sende sana olan sevgimde!
Kaldı kalmasına da
Bi bana kalmadı bu dünya!
Bi de koparıp yerlere attığım papatyaya!

Ersan Yüksekaya

Hiç ölmek ister mi insan?

Hiç ölmek ister mi insan?

Deme!

Zor gelir o nefes,

Daralır göğüs kafesi,

Sıkılır ruhu adeta limon gibi!

Kaçmak ister bedeninden,

Zincirlenmiştir aciz vücuduna!

Ne o ruh kabul eder dayanmayı,

Ne o beden kabul eder ruhsuz kalmayı...

Korkar ruh esaretten!

Ama nafi!

Ateşten zincirler yakar o narin hislerini,

Ben bilmem,

Bu hikayede,

Gitmek isteyen mi kötü?

Bırakmayan mı?

Sen yine de,

Deme!

Bir gün gelir,

Dersin!

Tanrım al canımı!

Kurtar bu ruhu esaretten!

Vazgeçtim ben,

Sen de vazgeç şu bedenden!

Ama sen sakın deme!

Hiç ölmek ister mi insan?

Ersan Yüksekaya

İlaç

Bu gece saat 12 de durdu zaman
Geçmiş bir daha tekerrür etti zihnimde
Münferit olaylar yaşandı yüreğimin derinliklerinde
Bir sevgi parçacığı değdi acıdan kurumuş kanıma
Bir damla kan yeşertti ölü bedenimi tekrar
Bu gece saat 12 yi vurduğunda
Hayallerim bir kere daha süslendi
Duygularım bir kere daha can buldu
Şiirlerim, kalemlerim, kağıtlarım
Hepsi bir ay ışığını bekledi

Ersan Yüksekaya

İnce Çizgi

Ölmek ve yaşamak arasındaki ince çizgideyim
Bir elimde bıçak bir elimde ayna var
Seçimlerin arasında karmakarışığım
Varlığımın sorgusu yanlış zamanda almış
Gecenin bitmesini beklememiş gibiyim
Gibiden fazlasıyım
Karanlığım, sessizim, bağırdım,
Kağırdım... Aklımı senden alamıyorum

Ersan Yüksekaya

İnsan Ne İster

İnsan sevmek ister aslında,
Onca hayalin içinde sıcak bir çift kol,
Sımsıkı sarıldığı bir yürek...
Korkusuz bir beden,
İnsan sevmek ister aslında,
Bazen bir basket potasının altında,
Bazen sıcak yaz gecelerinde ister aşkı,
Sevmek ister en nihayetinde...
Yanağında bir buse olsun ister mesela,
Kollarında bir demet sevgi olsun,
Gece uyurken öptüğü bir alın,
Onca yorgunluğun ardında,
Okşayarak kokladığı bir tutam saç ister,
Baktığında parlayan bir çift göz,
Adını mırıldanan melodi ister,
O melodide aşkı da bulmak ister,
Bir sürü şeyin içinde,
İnsan sadece sevmek ister,
Yalnızca ufak bir çocuk gibi sevmek...

Ersan Yüksekaya

İntihar Sesleri

Yağmur yağardı her gece odamda
İntihar sesleri duyulurdu sokaktan
Güneş kıskanırdı intihar edenleri
Ayın ışığı dolardı odama
Acı çeker perdeleri kapardım
Yıldızlar küserdi ellerim kanlı
Yardım dilerdim tanrıdan
O gece yine bir başıma kaldım
Kalem değil bıçak kullanmalıydım
Sokaktaki seslere bir yenisini katılsın

Ersan Yüksekaya

İsimsiz Şiir

Sessizliğin en soğuk olduğu anda
Gecenin bir yarısındayım
Korkmak ve boşvermişlik arasında
Çok da elzem olmayan duygular cirit atıyor
Şanılanın aksine ağır ağır sancıyor
Taşa dönmeye yüz tutmuş kalbim
Kan değil de sevgisizlik akıyor içinden
Karanlık ve bir o kadar bana yakışırçasına
Gözlerim seni ararken takılıyor koluma
Bozuk saatimin doğru gösterdiği zamandayım
Yüreğimin acıdığı zaman durmuş
Kaderin bana olan cilvesi gibi
Yarım kalmış o gün ki 24 saat
Saatler yarım kalmış, bitmemiş, tükenmemiş
Ve soğuk sular dökülmüş üzerimden
Bir bardak vermeye yeltenmemiş hayat
Susuz bırakmış şu çöl sıcaklığında dilhun bedenimi
Ve kelimelerimle oynamış, yazmak yasak gibi
Mürekkebimi devirmiş, kanımdan başka kaldı mı çare?
Bugün de seni yazıyorum kalbime sapladığım kalemimle...

Ersan Yüksekaya

İstedim

Ölmek istedim bu gece
Böyle soğuk bir odada
En sessiz köşesinde
Acı çekerek ölmek...
Katlanamıyorum artık bunca hadsizliğe
Söylenmekten başka bir şey gelmiyor elimden
Anlamıyor kimse beni.
Dinliyorlar mı? ondan da şüpheliyim...
Bağırmaktan fayda gelmedi
Susayım dedim...sadece kendimi tükettim
Söyleyin içimde ölmüşken neden alayım nefes
Yalandan gülmüşken neden ağlayım ortada
Kimsenin umrunda değil ki benim ne olduğum Dağlardan başka kim dinler beni
Affedin bu gece en derinden gelen bir his var içimde
Ölmek istedim hem de en sevilmediğim yerde
Bilmem mezar yaparlar mı bana
Bilmem hatırlarlar mı bir daha
Unutulup gitmek kadar aciz bir durum yok ya hani
Tarihe yazamadan daha adımları kim hatırlar beni
Neni bu hale getirenler utanır mı ki
Derler mi bana "affet beni bilmeden oldu"
Yine güler miyim yoksa susar mıyım...bilmem...
Bir zamanlar mutluydum keşke zaman ben olsam
Olsam da zaman, takılıp kalsam bir anda
Büyüdükçe acı çekmektense
O sessiz köşede en acı çektiğim anda takılıp kalsam
Bakıyorum da etrafıma
Bir tane masa ,soğumuş çay ,rafta iki üç kitap
Ve... yalnızlık
Her zaman olduğu gibi
Olabilecek en derin yalnızlık
Siz devam edin arkadaşlar
Ben oyuna veda ediyorum...

Ersan Yüksekaya

Kaç Gece

Kaç gece daha uykusuz geçecek
Kaç gece daha yıldızlar bana küsecek?
Yetmedi mi bu yalnızlık tanrım?
Neden saklanırsın, kaçarsın benden!
Bu bulutlar elzem mi güneşimi kapatır?
Üşüyorum, yağın bu kar neyime?
Neden saate takılıyor gözlerim?
Tavanla kaç kere daha tanışayım?
Melodiler kulağıma ilişiyor,
Odamda kaç gün kaldı delirmeme?
Askılıkta bir palto içinde ben!
Asılmışım, unutulmuşum, umutsuzmuşum...
Paltomun cebinde son kağıt son kalem!
Belki karaladığım son satırlar,
Aldığım son nefesler,
Ayağımın yere değdi son an!
Yağmur var sokakta,
Yerler ıslak ve çamur...
Toprak kokusu son kez geliyor burnuma!
Bu şiirler son kez yazılıyor ben tarafından!
Gözlerim son kez seni arıyor tanrım!
Yetmedi mi bu yalnızlık?

Ersan Yüksekaya

Kahve Falında

Bir kahve falında çıksan sevgilim
İnanırdım tüm hurafelere
Senin için kahve içer
Senin için beklerdim geleceği
Bir kahve falında çıksan sevgilim
Üç vakte kadar beklerdim
Üç saat, üç ay, üç yıl, üç ömür
Bana kahve falında çıksan sevgilim
Senin için bir kere inanırdım

Ersan Yüksekaya

Kalabalığın içinde yapayalnız.

Ne zaman ki bir acı ışığı süzülse içime
Derin bir nefes alır düşlerim gecenin karanlığını
Saklarım korkusundan titrediğim yalnızlığımı
Bilir misin sen çöldeki vahanın yalnızlığını?
Bilir misin sen aynanın yansımayan tarafı olmayı?
Kibrinden kırılan ağacın hikayesini ben yazdım
Soğuk sular aktı başımdan aşağı, Yandım!
Ellerim bağlı terse attım her adımımı
Ben değil! Onlar ve onları yapanlar farklıydı
Ben yalnızdım. Kalabalığın içinde yapayalnız..

Ersan Yüksekaya

Kanma Ersan!

Neler dersin öyle Ersan?
Nasıl izin verirsin yüreğine?
Nasıl güvenirsin bir daha?
Hiç mi akıllanmaz şu yüreğin?
"Neden?" der aklın!
Kulaklarını mı kapatır?
Şu cahil yüreğin!
Kanma nolursun o gözlere!
Bir kere olsun küs!
Sevgiye küs!
Aşka küs!
Ama...
Yenilme o taze ellere!
O şevkati hissetme!
Sevme ulan sevme!

Ersan Yüksekaya

Kapıyı Örter Giderim

Kapıyı örter giderim,
Ağladığım odadan eser kalmaz,
Ruhumu toplar, kapıyı örter giderim.
Dışarı soğuktur, ne âlâ!
Paltomu bile almadan giderim.
Islanırım sokağın ortasında,
Arabaların önüne atlarım,
Zaten ölmüş bir ruhumla,
Kapıyı örter giderim!
Sevmem yanıma gelen kediyi,
Kaçmam sokak köpeklerinden,
Kara bulutlardan korkmam mesela,
Şimşekler çaksın yeter ki üstüme!
Sensizlik varken yüreğimde,
Kapıyı örter giderim...

Ersan Yüksekaya

Karanlığa Dalmak

Karanlığa dalınca insan
Bir şeyler hep farklı
Örnek gerekirse
Nefes alış, bakış...
Onlarca kez geçtim bu asfaltın üstünden
Bazen ıslaktı, bazen çamurlu
Sürünerek geçtim çoğu zaman
Tek başıma, bir başıma, yapayalnız
Her nasıl adlandırırırsanız
Bir yudumluk suya muhtaçtım
Bazen bir kucaklık sevgiye
Mataram delikti
Yüreğimse eksik
Yorgun nefes nefese
Koşacak bir yol değildi
Kalkıpta gideyim
Yürünecek bir hali yoktu
Yürüyecek halim yoktu
Elimde ne bir şemsiye
Üstümde ne bir yağmurluk
Alışmışım yağmurun o ıslak gürültüsüne
Güneşli günlere kaçır olmuşum
Perişan...
Bitik, mahsun...
Çok kelime tanımlar beni
Kendimi bulmanın en zor hali
İslağım tekrar...

Ersan Yüksekaya

Kararsızım

İnanmazsın ama
Dün seni asla affetmeyeceğimi söylüyordum
Bugünse deliler gibi aşık olduğumu
Sonraki gün ne olur..?
Kim bilir..?
Sorarlarsa alıştım, yok artık diyorum,
E yalan da sayılmaz!
Yoksun artık!
Ama alıştım mı meçhul!
Daha önce hiç bu kadar zorlanmamıştım,
Bir insanı kendimden sökerken,
Bir insan mıydı sökmeye çalıştığım!
Yoksa kalbimin bir yarısı mı?
Cevapsız soruların ve tavandaki ip arasında sıkışıp kaldım!
Amacımdan, bir o kadar yaşamdan koştum,
Bitişim biraz!
Beni bu denli kılan senmişsin,
Ben bunu yokluğunda buldum,
Elbette her yara bir gün iyileşir!
Anılar unutulur, verilen sözler uçar gider!
Dinlenen müzikler yazılan şiirler sadece bir kağıt parçası olarak kalır.
Kalır mı?
Noldu şimdi?
Tek bir kırgınlık kaldı onca hayalin külünden
Nefesini hissedecek kadar yakın olabilmek...
Belki bir gün...
Bir gün veyahut mahşerde
Elbet bir gün...

Ersan Yüksekaya

Kasım Ayı

Kıskanıyorum kasım ayındaki aşıkları
Hayalini kurduğum her şeyi yapıyorlar
Mesela yağmurun altında naçizane dans ediyorlar
Soğuklar gelirken tanrıdan bu yana
Birbirlerinin ellerini tutuyorlar
Sarılıyorlar... Kıskanıyorum...
Kendi hayallerime yabancı kaldım
Masumdum, korkmuştum belki
Hayaldi ya işte ne çocukça
Sana sarılmanın hayaliydi
Bedenimi boş ver sevgili
Ruhumu ısıtmanı isterdim
Farketmez!
İster gülüşünle
İster ellerinle
İster beni sevmeyen kalbinle
Sana ve tüm benden aldıklarına...
Geride kalan bana ve kıskandığım hayallere!
Dalıp gittiğim uzaklara...
Sohbet arasında geçen adına...
Şiirlerimdeki her mısraya...
Şensiz üşüyen ruhuma...
İyi geceler,tüm aşıklara...

Ersan Yüksekaya

Kaybeden Bir İnsan

Tüm bu suskunluğumun arkasında bir sebep var
Çok adice bir savaş dönüyor içimde
Şilahlar kuşanılmış
İçimdeki masum insana bir saldırı var
Karanlığın çökmesini bekliyorlar
Canım en çok ne zaman acıdığından haberdar gibiler
Terazinin bir tarafı daha ağır basmış gibi...
Kaybeden bir taraf var
Kaybeden bir insan var içimde
Hem de günün en sevdiği saatinde

Ersan Yüksekaya

Kırık

Tekrar tekrar kırılabiliyor insan.
Daha önce aynı şeyleri yaşasa bile
Hem de tam can yerinden kırılıyor.
Tam da canını sevdiğinden.
Bin kere kırılan bin biri arıyor
Kimisinin haddi hesabı tutulmaz.
Gecenin sonunda, sabaha yakın
Kırılıp bir başına kalıyor insan

Ersan Yüksekaya

Kirpik Hatun

Halbuki bilmezdi beni,
Bana yazmıştı o mısrayı,
Yazdı kalem kağıda,
Dedi;
"Ağır ağır çıkacaksın bu merdivenlerden"
Dinlemedim, istemedim çıkmam
Bir elimde buz gibi alev
Bir elimde yüreğim
Üzerinde kor bir yara
Nasıl desem bilemedim o yâra,
Kıskanırdım da onu,
Kül olurdu aşkımdan papatyalar,
Saçlarını kıskanırım mesela,
Ya başkasının paltosuna düşerse...
Gözlerini kıskanırım mesela,
Ya başkası severse,
Dudaklarını kıskanırım mesela,
ya başkası...
Korkarım üzölmekten...
Sen değil de ya başkası üzerese,
Dayanamaz şu garip yüreğim...
Bi sen varsın yanımda,
Bi bilsen keşke,
Yapayalnızım şu odada...
Yarısı kırık pencere,
Çalışmayan bir lamba,
Ve Ay...
Sen mi güldün vicdansız?
Kirpiklerin yol göstermiş yıldızlara,
Ve sen mi dedin rüzgara?
Şu kulaklarımda tek senin sesin,
Bir telefon uzaktasın ama,
O telefon çok çok uzak bana...

Ersan Yüksekaya

Kukla

İçinde güzel sözlerin olmadığı hayaller edindim
Kimi için lütufken, ben kendime dert bildim
Sevda dedim oysa dört harften öte değildi
Karanlık bir odada tek başıma ağlarken
Sonunu tahmin etmek zor değildi bu hikayenin
Mutlu sona bir o kadar hasret ve mazlum
Haksızlıklarla dolu ve kederli bir yüzün
Tek taraflı, bilinmeyen bir sevdası
Gömmek zorunda olunan duyguların çığlıkları
Hayat ipleri kesilmiş bir kuklanın son adımları
Korkak bir adamın umutsuzluğa karşı olan aşkı
Artık zor nefes alıyorum, kelimeler intihar ediyor
İntihar ediyor duygularımla beraber
Çok yaşlandım,
Yalnız başına kaldı kalemim
Ay umarsızca karardı bana bakarak
Artık ne yazarım ne de severim
Tanrıya verecek bir hesabım kalmadı
Alacağım bir tek kendi canım kaldı
Onun da günü geçeli çok olmuş
Benim ölümüm senin gittiğin günün gecesi

Ersan Yüksekaya

Kumar

Yine o pencerenin başındayım,
Hikayeme koyduğum ilk virgülün,
İlk şiirin, ilk kelimesini yazdığım...
Aslında her şeyin doğduğu yerdeyim!
Zaman zaman herkesten kaçtığım diyar!
Zaman zaman küfürler ettiğim mapus!
Yine ve yeniden tek bir neden!
Duygularım aradı bugün...
Hafif ağlamaklı titrek sesle,
Kayboldum Ersan kayboldum! Dedi
Ben de başladım ağlamaya,
Arayıpta mevlasını bulamayan,
Yolda düzölmeyen kervan gibi!
Karanlık bir şehri aydınlatacak kadar gürültölü!
Senin duyamayacağın kadar sessiz!
Biraz da kış gibi...
Gözlerim ilişir takvime daha sonbahar,
Senin yüzünden kara boğdum heba oldu bahar!
Koparıp sana verdiğim papyalar,
Döktü yaprakları birer birer,
Benimse ağzımda bir kelime!
Sevmiyor! Sevmiyor! Sevmiyor!
Yanlışta oynadığım oyun,
Yanlışta dağıtılan kağıtlar!
Kupa kızı değildin!
İskambilde hiç değildin!
As gibi saplandın yüreğime,
Çıkışın bi o kadar işledi derime,
Derindendi yaralar!
İstesen de yapamayacağın kadar!
Desen ki şimdi sarayım onları...
Bırak derim kanasın!
Yalnızlığın soğuşunda kanayan,
Senin ellerini hissederse tekrar açılır!
Ne bi aşk ne bi nefret!
Kumardı bu yaptığın,
Söyle! Sen mi yakaladın yirmi biri ben mi?
Aşkıma girdiğim bahiste,
Masada kaldı her şey!
Sende sana olan sevgimde!
Kaldı kalmasına da
Bi bana kalmadı bu dünya!
Bi de koparıp yerlere attığım papatyaya!

Ersan Yüksekaya

Kuş

Alışılmışın dışında bir kuş geçti balkonumdan
Yolunu kaybetmiş, afallamış gibi
Üstünde siyah ve kahverengi renkleri olan
Gözlerinden yorgunluğu anlaşılan bir kuş
Ona sorsanız haberi yoktur benden
Umut eder gibi baktım gidişine
Anlam yükledim durup dururken
Bir şiir yazdım arkasından
Onun haberi bile olmadan...

Ersan Yüksekaya

Lisan

Kendi kendime tercüman olamıyorum
Sana olan sevgimi dillendirirken
Şiirler yazmak geliyor içimden
Tonlarca sözcük dökülüyor dilimden
Ama bilmiyorum hangi dildir bu
Aşkımın dilini benden başkasına
Ne sana ne de gaddar cihana
Kendimden başkasına anlatamıyorum
Dopdolu bir tribünde sanki yapayalnızım
Herkes bir takım için tezahürat yapıyor
Ben ise seni sayıklıyorum
Biliyor musun söz vermiştim kendime
Aşk yasaktı aşk şiiri yasaktı bana
Sözlerimi çiğnettin sevgilim
Bir yasaktı bana hislerim
Sen beni yerlebir ettin

Ersan Yüksekaya

Lütfen

Canım yanıyor!
Ruhum kaçmak için çırpınıyor,
Ama gözümde bir damla yaş akıyor,
Ölmek için yalvarıyorum,
Kaldığım bu araftan kurtulamıyorum!
Ellerini görüyorum orada,
Ama nâfile, dokunamıyorum!
Kalbimde bir yerler sızlıyor,
Yine de ölmeye yetmiyor!
Uzaklarda bir yerlerde ufak bir ışık var!
Kapatıyorsun, duvar örüyorsun ellerinle!
Karanlığa gömülüyorum,
Bir mağara gibicesine!
Karanlık...
Lütfen ışıkları açar mısın?
Lütfen..!

Ersan Yüksekaya

Magnesia

Bir gecenin soğuğunda seviyorum seni.
Üstümde incecik sevda paltosu,
Soğuğa aldırış etmeden seviyorum.
Artık bana kış olan gönlüne rağmen seviyorum!
Sanki ölüm her an kapımda değilmiş gibi,
En başta sana rağmen seviyorum seni.
Bir çocukluk aşkı gibi büyütüyorum,
Bir çocuk gibi büyütüyorum gözümde seni.
Aşkın cehaletiyle seviyorum, cahilce seviyorum.
Çocukluk aşkı diyorum işte...
İçimdeki ölen çocuğa rağmen seviyorum.
Zamansız gelmiş ayrılık gibi seviyorum,
Duvardaki saatin gösterdiği kadar seviyorum.
Bir günlük devasa ömrümü sana adayacak kadar...
Nefesini tuttuğunda geçmeyen saniyelerce seviyorum.
Çok seviyorum işte, kelimelerce seviyorum.
Sen anlarsın ya beni,
Kendimi anlatamayacak kadar seviyorum!..

Ersan Yüksekaya

Magnesia!

Ruhumun boğuk soğuşunda kayboldum Magnesia!
Hatırlar mısın elinle nakış nakış işlediğın sokakları,
Çatısına çıkıp sigara içtiğın binaları...
Şenin için kurulmuş o şehir hatırlar mısın?
Gece oldu sokaklara matem çıktı,
Sen de benimle balkona çıkar mısın Magnesia?
Elimde ateşim, sigaram, sana olan hasretim kaldı...
Karanlıkların arkasında bağlanmış bir beden kaldı...
Dilsizlerin sesi duyuldu arsız gözyaşlarımdan,
Yürüdüğümüz hayat yolları bomboş kaldı...
Feryat etti kediler, o çok sevdiğın kediler,
İnanır mısın eşlik etti duygularım!
Şimdi hepsi gönül sokaklarımda sensiz kaldı...

Ersan Yüksekaya

Mehtap Yüzlüm

İşit bu dediklerimi ey sevgili!
Söyle o yüzün mehtaptan mı?
Yoksa güneşin o alev çehresinden mi?
Yaktı, bir kor oldu yüreğim.
Aşkın içimi sardı!
Dilhun artık şu sözlerim!
İşit bu dediklerimi ey sevgili!
Söyle o bakışların en keskin bıçaktan mı?
Yoksa aklım mı yenilir sana?
Bir ben kalmıştım akli başında.
Şaştım kaldım bir başıma!
Bir de sen benim yanı başımda.
Nedir bu endam nedir bu asalet?
Sözlerin midir beni ben eden?
Yoksa gözlerin midir beni benden eden?
Söyle söyle ey sevgili!
Karanlığın hangi deminden bu sevda?
Söyle..!

Ersan Yüksekaya

Merhametsiz olunca kendine insan

Özüne dönmeye çalışır insan
Zaman zaman kaçar kendinden
Gerçeklere küser yalanlara tamah eder
Elinden hiçbir şey gelmez
Merhametsiz olur kendine, acımaz
İnsan bunu kendine nasıl yapar
Ölüme mektuplar yazar acısından
Zemheri kışın soğunu aldırılmaz
Lafta çok dilhun, çok narin
Elzem mi bu yakarışlar
Denizlere atsa şu lafları bir bir
İnan sular çekilir acısından
Merhametsiz olunca kendine insan

Ersan Yüksekaya

Mesela

Mesela Şimdi ben biraz yorgunum
Diyelim ki elimi kaldıracak halim yok
Hatta nefes almaya mecalim yok
Abartma be adam der gibi rafımdaki kitaplar
Mesela kitaplarımlın konuŐtuĐunu sanacak kadar
Yorgunum...
Öyle az buz değil ha! En âlâsından
Efendime söyleyim on okkalısından...
Mesela saatlerdir uÇan kuşlar gibi yorgunum
Deseniz uyu geÇer, eyvallah der susarım
Mesela konuŐamayacak kadar yorgunum...
İki kelime yan yana gelse diğeri diğerinin elinden tutar
Çünkü benim gibi kelimelerim de yorgun
Mesela hiÇ yaktan yerde bir sevda bulsam
Onu kaldırmaya yetecek gúcüm yok
Şöyle bir rüzgar esiverse ben yatarken
İnanın yatakta kalacak kadar bile yok
Mesela ben çok çok yorgunum ya
Hani "mesela" biraz fazla o cümleye...

Ersan Yüksekaya

Meşhur Yollar

O meşhur yollar var ya
Bitmek bilmeyen, yürüdükçe uzayan yollar,
Bilmiyorum hangisinin üzerindeyim
Üstümde gök kubbe damla damla ağılıyor
Halime acımış olmalı ki o bile farkında
Ayağımla vura vura götürdüğüm ufacık taş
Canımı acıtacak kadar büyük değil
Ayakkabımı paramparça edecek kadar büyük
Biraz da kafa nereye ben oraya
Ruhumun çelişkileri var zihnimde
Mesela gözlerim her zamanki gibi arayış içerisinde
Bir sağa bakar bir sola, sırf tanıdık bir yüz görebilmek için
İnsanoğlu ne garip! Yüreğindekiyle zor yaşıyor
Mesela bana ağır geliyor sevmek
Sevdikçe daha da sevesi gelmek
Çünkü özledim
Düşen her yağmur damlasında bir kere daha çarpıyor kalbim sen diye
Ara sıra şimşekler çakıyor yolum aydınlanıyor
Zaten hava bulutlu ayın ışığı esir olmuş bulutlara
Yarısı yanar yarısı yanmaz sokak lambaları
Yolum yoldur da biraz karanlık
İşte öyle hiç de sıradan olmayan
Fırtınalı bir sonbahar gecesi

Ersan Yüksekaya

Müsterih

Yavaş yavaş ördüm ruhuma sarılı bu örümcek ağından zincirleri
Birkaç asır sürdü zannımca veyahut bir su damlası düşünceye kadar
Zaman mehfumu kalmadı artık günümün 24 saatinde
Gece olmuş, gündüz olmuş, sabah 5, akşam 8
Akrepmiş yelkovanmış hepsi boş, artık hepsi boş!
Ruhumun sızıntısı epeydir sürüyor
Bazen kan akıyor, bazen kelimeler, çokça acı ve korku
Müsterih olmaya çalışıyorum, zor çok zor
Şiirler yazıyorum, kağıtlar buruş buruş oluyor
Koyduğum her virgül için bir çizik atılıyor vücuduma
Yine ve yeniden kendimi bağlıyorum
Kızıyorum her aynanın karşısına geçtiğimde
Suçum boyumu aştı bir bilsen
Son zamanlarda pislik bir adam oldum
Hatta inanır mısın şiirlerimi seçer oldum
Bence diyorum yazılan en güzel şiirler,
Ay ışığının altında yazılan şiirler!
Ve onlar yalnızca karanlıkta okunabilirler!

Ersan Yüksekaya

Nasıl gideyim?

Gece yarılarında silüetin geliyor ya gözüme
Dik dik bakıyorsun ya karşımda seviyormuş gibi
Nasıl inanıyorum her seferinde, nasıl içim gidiyor
Lanet yağın şu gecede nasıl bir umutsuz oluyorum
Bir seni görmemle tepetaklak oluyor her şey
Duygularım, zihnim, algılarım oyunlar oynuyor benimle
Küçük bir çocuk gibi kanıyorum.
Karanlığın içinden çıkıp geliyorsun
Ruhumu sarıyorsun onunla
Sonra da diyorsun "Git!"
Hayalin bile izin vermiyor!
Nasıl gideyim?

Ersan Yüksekaya

Nasılsın diye sorma!

Nasılsın diye sorma bana,
İyi dediğim her an için yalancıyım !
Darmadağınım, derbederim!
Rüzgarın ağaç dallarından düşürdüğü yaprak gibi,
Oradan oraya sürükleniyorum!
Dehşete düşmüşüm!
Bulutlardan yağın yağmur taneleri gibi,
Kimi şair için ilham kimi evsiz için felaketim!
Hayatın içinden kopup zamana sıkışmış gibiyim!
Sayfa sayısı yazılmamış bir roman gibi,
Sonsuza denk okunmayı bekleyen!
Yazılmış ve yazılacak en kötü şiirler gibiyim!
Bana nasılsın diye sorma!
Ben bitmişim...

Ersan Yüksekaya

Nazım ve Piraye

Ne ben Nazım'ım...
Ne sen Piraye!
Ne ben şairim...
Ne de sen bir şiir!
Bir yanılısama...
Zaman...
Bir de duygular,
Aşk, sevgi, mutluluk,
Bolca hüzün.
Sahi ya neydik biz?

Ersan Yüksekaya

Ne Zor Güzel Sözler Yazmak

Ne zor güzel sözler yazmak ay ışığım sana
Sözlükler virane olmuş önümde saçılmış
Kalemler boyun eğmiş, kağıtlarım bembeyaz
Yüreğim sevgiyle açılmış bu sefer sana
Sen bir mektubunda iyi geceler yazınca
Söylesene nasıl da geçer böyle geceler
Yaşamıyormuşum şu lanet kelimelersiz
Bir nefes verdin ya boğulurken karanlıkta
Bir sevgim var bir de ömrüm sana adanmışça
Şöyle bir dilhun olmuş ya yüreğim korkakça
Bir tek derin sevgimin işaretidir sana
Bir tek sonsuz hasretimin işareti sana
İşte bir garip yanan yüreğim senden yana
Susmaz susmaz seni zikreder ki umarsızca
Bir tek gerçek kaldı ay ışığım, sevgim sana

Ersan Yüksekaya

Nefes

Nefes almak hiç zor olmamıştı bu kadar,
Hava açık, tertemiz
Ama zihnim...
Yorgunum nefes alamayacak kadar
Kabul etmiyor artık vücudum nefesi
Öl ulan öl diyor bana içten içe
Nefesim kesiliyor,
Yavaş yavaş öldürüyorum
Bir emanet bu Allahtan gelen
Korkuyorum Azrailsiz gitmeye
Canımı al yaratan
Zaman geç olmadan...

Ersan Yüksekaya

Nefes Almak Zor Geliyor Bazen

Nefes almak zor geliyor bazen
Çünkü bedenimin ve ruhumun
Hiçbir zaman ortak kılmadığı
O engin boşlukta
Yoğun sisleri var
Çoğu zaman karanlığın en koyu tonu
Bitmişliğin ve tükenmişliğin tercümesi
Hayat diyip geçilecek kadar basit
Ayaklarımı yerden kesecek kadar gerçek
Varlığın ve bitaplığın düşüncesi
Mesela bir silahtaki son kurşun
Sorunsuz çalışan bir saatin son saniyeleri
Rus edebiyatında betimlemesiz bir roman
Yalansız bir siyaset
Hayal etmesi zor değil
Karanlıktan korkmayan bir bebek
Çaresiz bir intihar
Duyguların ve fikirlerin ölümü
Sadece kukla olarak kullanılan bir beden
Ve kırılmaya mahkum bir kalp
İşte nefes almak zor geliyor bazen

Ersan Yüksekaya

Nefessiz Kaldım

Sade bir sevdanın tüm oyunlarını tattım
Nefesimin en hafif hâliyle sevdim
Ellerimin incitmesinden korktum
Nefesimle öptüm yanaklarından
İnan tüm korkum dudaklarımın yakmasından
Güzel sözlere sığdıramadım hislerimi
Derin bir nefes aldım
Aldığım nefesle seni sevdiğimi söyledim
İçli içli değil de umutlu bir nefesti
Çok geçmedi aradan, bir gece bir gündüz belki
Ne olduğuna anlam bile veremedim
Yapayalnız kaldım, korktum, çok korktum
Korkunun arkasında bir nefes bıraktım
Sonra...
Sade bir sevdada nefessiz kaldım...

Ersan Yüksekaya

Nefret Silahı

Bu gece nefret benim silahım,
Sana olan nefretimin büyüklüğü,
Bugün beni senden kurtaracak olan.
Görsen var ya nasıl bir nefret doluyum,
O ellerimle kavradığım ince beline,
O öpmek için boynuna eğildiğimde,
Burnuna gelen o çilekli parfümün,
Nefret ediyorum, nefret!
Yanaklarını ellerimle sevişimden,
O bacakalarına dokunduğum her saniyeden,
Sana aşkımı söylediğim o her andan!
Nefret etmekten başka bir şey gelmiyor elimden!
Sana yazdığım ilk şiirden,
Kırpiklerinden, saçlarımı düzelten ellerinden,
O çekik gözlerinden,
Yumuşacık kollarından,
Göğsüne yatıp ağlamalarımından,
Nefret ediyorum!
Ettiğim nefret kadar biliyorum seni?
Helâ beni sevdiğini söylediğinde,
Sana inandığım kadar biliyorum,
Bilmekten nefret ediyorum!
Dilimle senden nefret ediyorum,
Aklımla da nefret ediyorum,
Kalbimin sana aşık olduğunu inkar edemediğim için,
Senden çok,
Kendimden nefret ediyorum...

Ersan Yüksekaya

Nereye Gidiyorum?

Bekliyorum yolun ortasında
Bilmem nereye gider burası
Üzerinde silinik çizgiler
Kaybolmaya yüz tutmuş gibiler
Ben varım sadece oracıkta
Biraz da hayatım gibi
Yapayalnız bir başıma
Koşsam içimden gelmiyor
Duraam ayklarım izin vermiyor
Bazen yazılıp köşeye atılmış
İki dörtlük gibi hissediyorum
Bazen de dünyanın merkezi gibi
Ya hayatı sorguluyorum üstünde
Ya da "Boş ver!" Diyorum amansızca
Yürümekten daha çok yoruyor bu medcezir
Hercai-im annemin nazarınca
Gerçi kimin umrunda
Yalın başıma asfaltın üstündeyim
İşte başımda bir dert yumağı
Kalbimde bir boşluk
Ruhumda ince bir sızı
Siyah, siyah asfalt
Aklıma geliyor böyle giderken
Weykn celinda ...
Özeniyorum bazen
Bekliyorum bulurum diye
Artık tek derdimin.
Aşk olmasını istiyorum
Kaçış binevi benim için bu
Yaşam kuyusuna inmekten
Daha kolay geliyor
Anlam veriyorum ya bir de aptal gibi
Aynaya geçip diyemiyorum ya kendime
Senden bi bok olmaz oğlum diye
Yaşarken kandırıyorum kendimi
Kandırdıkça acı çekiyorum
Acı çektikçe kaçmaya çalışıyorum
Sanki kendi gömleğimden tutmuş
Kaçarken kendş kendimi geriye çekiyor gibi
Saatler saatleei kovalıyor ama ben hala
Bir baltaya sap olamıyorum
Böyle diyip kurtalmıyorum da
İçimdeki buhranı önceden sezemiyorum
Yanardağ gibi sessizce büyüyor
Bir bakmışım etrafa vahşet saçıyor
Alevler! Küller püakürüyor etrafa
Engel olamıyorum kendime
Ama kimşn umrunda
Ne de olsa asfaltın üstündeyim
Gidiyorum işte bir yere
Ulan! Tarifi de yok yolun
İşte şeritleri silinmiş asfalttan

Çift şeritli karanlığa giden bir yol
Bir şey farkettim ey dost
Burda bile kaçıyorum bir şeylerden
Bak nelerin buhranı var dedim içimde
Yürürken hiçbiri yok asfaltın üstünde
Kaçıyorum çünkü ey dost, ey sevgili!
Hayattan kaçıyorum,
Geçmişten, acıdan, gelecekten
Bilinmeyenden bilinen gerçek ve yalanlardan,
Ama en önemlisi
Kendimden...
Kaçacak kadar korkağım işte
Kendimle yüzleşemeyecek kadar korkak
Kendimi oturtsalar karşıma
Deseler iki çift söz etme hakkın var
Önce bi bakarım gözlerime
Derim insanlar bakışlarımdan anlayamıyor mu acaba içimdeki acıyı
Önce iyi bi bakıım gözlerime
O barajları dolduracak gibi akan yaşların
Kaynağına...
Sonra derim kendime
Kaçma, yüzleş kendinle!
Belki akıllanırım da
Geriye gitmek gelir şu lanet asfaltın üstünde,
Geleceği görüyorum inanır mısın?
Ben akıllanmam!
Benim reçetem;
Bir tabure, boyumun iki katı bir tavan, sapasağlam bir ip...
İnsan kendi kendinin doktoru der annem
Haklıymış! Bak nasıl da yazdım reçetemi!
Şimdi sırasına eczane bulmak var!
Hay aksi geç oldu saat nerden bulayım açık eczane
Aman boşver ne de olsa asfaltın üstündeyim
İşte her şeyde olduğu gibi yine ama diyerek asfaltın üstündeyim.
Bomboş, karanlık, yarısı silinmiş şeritleri olan, nereye gittiği belli belirsiz, öyle dümdüz
bir asfalt, sorarlarsa söylersiniz...

Ersan Yüksekaya

Ölsemek

...
Ki ölsemek zuhur ediyor dağınık zihnime
Mavilere sarılmış umutların üstünden
Anlaması zor hissetmesi kolay rüzgarlar geçti
Bense bir ağaç dalında düşmeyi bekleyen yaprak gibi
Ölümün geleceği günü bekledim, hem de arsızca
Sağanak yağmurlar yağdı başımdan aşağı,
Duruşumdan bir santim ödün vermedim
Belki bundandır Azrail bakarken yüzüme
Boynum eğik sırtım kambur bir yük var sırrımda
Günahkar güneş yelleri benden yansıyor gibi dünyaya
Bir kere olsun utancımı sermedim ayaklar altına
Gecem aydınlık günüm karanlık oldu, heyhat!,
Altüst oldu hayat ufak bir ömrün dilinde
Ki ölsemek zuhur ediyor dağınık zihnime
Suları çekilmiş hayaller denizinin orta yerinde
Hiç de masum olmayan çocukça hayaller vardı
Sevdadan öte, mutluluktan öte, karanlık hayaller vardı
Bir kadının parmak uçlarından çıkacak şiirler kadar naif
İnsanlığın duymasından korktuğum kadar gaddar
Ki ölsemek zuhur ediyor dağınık zihnime
Masumdum, çocuktum, korkuyorum...

...

Ersan Yüksekaya

Ölüm Manifestosu

Söylesenize kim koydu bu kuralları
Gece uyumak farz mı?
Sabahın acizliğinden kaçıp!
Gecenin karanlığına saklanmak günah mı?
Ne bu tantana ne bu bağırıtı?
İntihar edenlerin intikamı
Güneşten mi sorulmalı yoksa aydan mı?
Bir hesap sorulacaksa tanrının gücü neye yarar?
Bugün yatacaksam mapus bir daha cehenneme ne gerek var!
Boynumda zincir, ellerimde kelepçe!
Boğazımda düğüm düğüm ağlamaklı seş!
Utanacaksam eğer bir daha boynumu eğmeye ne gerek var!
Paraya tapıp imanı bozanın!
İmam yapınca caiz olanın!
Köprüyü kendine göre yapınca!
Kutsal kitabın yazıları neye yarar?
Bilmeden konuşunca akıllı olanın!
Haksızken haklı olanın!
Güç diye yoksulun malını alanın!
Var olduğu bu hayatta!
Bu insanın omurgası neye yarar?

Ersan Yüksekaya

Ölüme Dakikalar Kala

Ölüme dakikalar kala hissediyorum her şeyi.
Mesela boynuma geçirdiğim ipi.
Bunu yazarken elimdeki kalemi.
Yazdığım o defteri.
Ölmeme sadece 2 dakika!
Ne bir vasiyetim var!
Ne de vasiyetle bırakacak malım!
Benim ederim yok ki neye yarar...
Ölmeme sadece 1 dakika!
Ellerim titriyor...
Gözlerim kararıyor...
Kanımın çekildiğini hissediyorum!
Ruhuma zuhur ediyor soğuk.
Yavaş yavaş sesler geliyor içimden!
Karışık bir yerden!
Biraz da zihnimden,
Biraz da yüreğimden!
Özgeyi severek ölüyorum!
Ona söylediğim yalanı düşleyerek!
Sevmiyorum dediğim her an yalan! Sayıyorum bir bir...
Her sevmiyorum dediğimin ederi ölüme 1 saniye!
Ben her şeye rağmen hala seviyorum!
Hem de ölmeme saniyeler kala...

Ersan Yüksekaya

Özge'ye ithafen

Ne yazmak geliyor içimden,
Ne yaşamak umarsızca,
Kalem tutamaz oldu ellerim,
Ve aklım perişan!
Derbeder oldu hayatım,
Ve senin muhtaçlığında bir gün!
Esen rüzgardan umuyorum...
Gözümü kamaştıran o güneşten.
Bilmek istiyorum!
Tekrar uzanmak istiyorum çimlere,
Kalbime seni tutsak etmek istiyorum,
İstiyorum istiyorum da!
Gelmeni de istemiyorum!
Yalnızlığı hatırladım sayende!
O acımasız hançeri tam yüreğimde!
Öyle bir saplandı ki en derine!
Tatlıca acıyor bedenim ve ruhum....
Ya gel çıkar sar yaramı!
Ya da gel bastır derine!
Son nefesim senin elinden,
Gözlerim sana bakarken olsun!
Bil ki seni de unuturum,
Hiç zor değil (!)
Bi tavan bi ip yeter seni unutmaya,
Kurşunun tanesi olmuş 10 milyon!
En nihayetinde 5 para etmez adamım,
Biraz kötüyüm, biraz huysuzum,
Bolca ıssızım, sana yalnızım !
Kalabalık bir yalnızlığım var !
En iyi sen bilirsin ey ulaşılmaz!
İçimdeki sesleri,
Bitmek bilmeyen o derindeki yüzleri!
Gel tekrar sussunlar!
Biraz da ben bencil olayım gel!
Uyuştur beynimi,
Varlığımı hissedeyim,
Ve tut elimden nolur bir kere,
Bir kerecik olsun bak gözlerime,
Sarıl habersizce,
Kuşlar kıskansın,
Yerdeki yeni bitme çiçek kıskansın!
Bir kere geç karşıma!
Ve dem kalsın zamanın o ince çizgisinde...
Gözlerine son kez bakayım,
Ellerini son kez öpeyim,
Kokuna bir daha hasret kalayım,
İlkerim hep sonum olsun !
Bitir beni oracıkta,
Yık yerlere,
Desinler koskoca adam ne hallerde!
Duymam hiçbirini...
Gurursuzunum ben senin!

Varsın adam değil desinler,
Önünde onlarca şiir okumaya razıyım,
Bir ben varım bir sen!
Bi de mücade edersen sana olan,
Ufacık çocuksu bi sevdam!
Günler geçiyorda bu çocuk büyüyor,
Büyüdükçe durmak bilmiyor!
Varsın büyüsün!
Bir gün sarsın dünyayı büyüsü,
Ama sen, sen bak ona !
Senin ellerin değsin bu çocuğa,
Ve korkunca sana sığınsın,
Ağlayınca o ıslak gözler,
İlk seni arasın!
Varsın kırılsın kalbi!
Yine de sana gelince merhem ol ona!
Olur ya ben bugün varım yarın yokum,
Yetim kalmasın yavrucağız!
Ben bu yavrucağıza sevda dedim,
Sen de bi isim bul ona!
İsmiyle çağır onu!
Bir anne şefkatiyle sarmala!
Kokun, kolların sarsın bedenini!
Yalvarırım iyi bak ona!
Bana hep dik başlı derler!
Ukalalık yaparsın derler!
Ee tanırısın beni biraz öyleyimdir!
Başım dik halbuki!
Biraz da ego!
Canavar gibiyim!
Ne hallerse bu haller!
Bi sana gelince bitiğim!
Beni benden iyi bilensin!
Ve korktuğum,
Biriciğimsin...
Kokusunu bilmediğim!
Elini hiç tutamadığım!
Saçlarını hiç okşamadığımsın!
Ama uzaktan hissettiğimsin..!
Fırtına gibi sözlerin,
Bebek gibi gülüşlerin,
Adımı söylerkenki gözlerin!
Hepsinden önce ruhunu hissedişim...
Çok cahilim!
Ama sen cahilliğimin,
En güzel eserisin,
Yazmaktan bıkmayacağım şiirim!
Okumaktan vazgeçmeyeceğim kitabım!
Her şeyden önce en özlediğimsin...

Ersan Yüksekaya

Özlemek

Özlemek zor şey...
Hele bir de insan seni özlüyorsa çok zor...
Gecenin karanlığı bile özledi seni...
Bu gece ay bile sordu bana" Özge'n nerde?" diye.
Çekirgeler, senfoni oluşturdu özleminden..
Karanlığa kalmış kuşlar, penceremde durdu.
Sokağın sessizler, pencereme bakar oldu.
Ben ise, özledim seni... Çok özledim
Kapalı bir kutu içinde.
Esarete bir baş kaldır gibi,
Özledim.
Hataların onlarcasını yapıp özledim,
Doğruları hiçe sayıp özledim,
Seni düşlerken bile, seni özledim!
Kelimeler yetmedi, sustum!
Sessizlikte yine özledim.
Şarkıları söyleyince aklımdasın ama,
Her notada duymayı bile,
Özledim!
Deme sakın altı üstü
"Bir hafta ayrı düştük"
Bir ömür beklemiş gibi özledim...

Ersan Yüksekaya

Park

Parkta Yapayalnızım Radnaya
O hiç ellerini tutamadığım parkta
Gözlerine bakamadığım parkta
Boş salıncağı itiyorum
İleri geri ileri geri
O salıncakta sen varsın
Ne güzel dalgalanıyor öyle saçların
Papatya kokuyorlar burnumda tütüyor
Dokunmaya korkuyorum
Kaybolup gitmesen olmaz mı?
Bir kere dokunsam yanaklarına
Birlikte kaymak ister misin kaydırdıktan
Gel tahtirevallide göğe ulaştırayım seni
Ya da boşver
Şu köşedeki bankta oturalım
Korkma onlar sadece kediler
Yanımıza bile gelmezler, gelemezler
Ben varım korkma korkuturum onları
Kal arkamda yavaşça sarıl bana
Getir kollarını istersen omzuma koy
İstersen ellerimden tut
Ama kaybolma nolur
Bak gözlerime nolur
Gitme, gitme

Ersan Yüksekaya

Peki Ya Şimdi

Peki ya Şimdi Radnaya?
Kalbim hala seni sayıklar iken,
Saatler hala sende durur iken,
Gözlerim hala senin için akar iken,
Sen nasıl becerdin gitmeyi?
Severken, nefretli söylemleri;
Aşkın gözleri ile
Birini tutsak etmeyi...
Ben yorgunum Radnaya!
Sırtımda dünyayı değil,
Bir ufak sevdayı kaldıramadım.
Kuş gibiydi bu sevda,
Kanadında sen olan.
Ahhh Radnaya ahhhh!
Peki ya kalbimden nasıl gideceksin?

Ersan Yüksekaya

Perişanım

Sessizliğine gömdüm düşlerini
Yokluğunda bir resimle yetindim
Merak etme hala gözyaşlarım düşüyor
Yalnızlığı hissettim iliklerime kadar
Uyuşturucu değildin, gölgeni özledim
Kiskandım evreni bir kere daha
Sana sahip benim dışımda
Bilsen sana yazmamak için kaç kalem kırdım
Kaç kere kana buladım ellerimi
Yazmadım yazmadım da
Ne vakit şiir okusam sana
Ne vakit roman okusam sana
Ne vakit bir melodi duysam şu aciz kulağımla hepsi sana
Sana çıkıyor sanki tüm yollar
Hiç adil değil bu harita
Boğuluyorum nefes alırken
Sızlıyor ve titriyor ellerim uzunca
Gözlerim dalmış ırağa ne acayip
Tutunamıyorum artık bi dala
Sesine saklanmak var emelimde
Mataramdaki son su damlası
Yarısı kırık aynama son bakışım
En sevdiğim resminle vedalaşmayı unuttum
Ne vefasızım ne adiyim ne hadsizim
Yokluğuna bile sadık bir garibim
Perişanım...

Ersan Yüksekaya

Ruhum

Sıcak bir yaz gününde
Üşüyen bir ruha sahibim,
Yolunu kaybetmiş,
Kara kışın ortasında yapayalnız!
İki üç kurt sesiyle ürken,
Ama sessizlik de istemeyen!
En önce yolunu şaşırmış ruh!
Çıkmış bir kere bedenimden,
Kolay kolay gelmez öyle,
Çabalamaya da mecalim yok!
Başına buyruk bundan sonra!
İsterse donsun kışın ortasında,
İsterse yansın güneşin altında!
Bir kere kaybettim ruhumu!
Çabalasam neye yarar?
Kaybettim kaybettim de
O da gitmese olmaz mıydı?
Aciz bedenimi bir başına bırakıp,
Tek başına çıktı yola!
Dese hadi gel !
Sonuna kadar gitmez miydim ?
Ama gitti bir kere !
Çabalasam da neye yarar ?
Ah bu zamandan sonra?

Ersan Yüksekaya

Rüya

Bugün rüyamda sarıldım sana
Kafanı omzuma koydun
Ürkek bir sesle ağladın bu gece
Ellerimi yavaşça koydum o incecik beline
Neden ağlıyordun canımın içi
Yine mi mutsuz uyudun bu gece
Kalbin mi kırıldı densizce söyle
Kim soktu seni rüyalarım
Bu gecenin hatırına söyle
Yaş aktı kara çarşafın sessizliğinde gözlerinden
Ay bile kıskandı o sulu gözlerin parlaklığını
Saatler durdu bu gece
Kim akıttı o göz yaşını söyle
Sen ağladında omzumda bu gece
Sen yokken ben kimin omzunda ağlayım söyle

Ersan Yüksekaya

Rüzgar

Rüzgar esti bu şehirde,
Yapraklar uçusutu ordan oraya,
Soguk vurdu yuzume bir tokat gibi,
Boynunu egdi agacilar ben yanlarından geçerken!
Dallarındaki son yapraklar intihar etti!
Lanetlenmiş gibiydi kapkara bulutlar!
Ben geçerken altlarından ağladılar,
Boynumu egdim yurudum!
Sessizce ve yapayalnız...

Ersan Yüksekaya

Saat 12

Bak! Gece yarısı oldu,
Sensiz bir kere daha saat 12 yi vurdu!
Dışarıda manasız bir hışırtı var,
Ağacın yaprakları bana inat birbirine vuruyor,
Bu rüzgarın sertliği seni anımsatıyor,
Soğuk var ruhumda,
Buz gibi bir alev harlanıyor içimde!
Çok özledim, tarifsiz bir özlem!
Elim gidip gidip geliyor sana,
Aklım ve kalbim hep sende,
Gözlerimi kaçırıyorum biliyorum!
Utaniyorum sevmekten seni.
Damla damla gözyaşları akarken,
Zor oluyor kafamı kaldırmak!
Özledikten sonra duygular bir başka oluyor,
Sevgi değil bu içimdeki!
Acı, keder, çokça hasret...
Özledim söylediğin şarkıları.
Şeni yaşamayı özledim.
Özledim demekten başka bir şey,
Zamanın akıp gitmesini beklemekten,
Gece olunca sessizce ağlamaktan,
En güzel anıları hatırlamaktan,
Manasız şiirler okumaktan,
Özledim demekten başka hiçbir şey!
Gelmiyor elimden!

Ersan Yüksekaya

Saat Biri Biraz Geçe

Saat biri biraz geçmiş!
Sol tarafımda bir ağrı var,
Çok elzem değil de
Gelir gider bir sızlar arada,
Hele böyle yelkovanla akrep kovalaşırken,
Yanlışlıkla saat biri geçince!
Kendime bir sır vereyim,
Alışamamazlığın yalnızlığı var bende!
Çok zor, çok kara, çok bitap.
Bir çıkmaz sokak gibi adeta ,
Hani başından bakınca yola,
Bir yerlere gider bu dediğin,
Sonuna gelince de
İstemesen de bittiğini gördüğün.
Hani kafanı kaldırıp bakınca sonsuz gökyüzü!
Ama sakın, aldanma!
Bir gökyüzü değil senin yolun,
Bir ruh değilsin sen uçup gidesin!
Çok kişi kayboldu bu uğurda,
Çok yürek sıkıldı açık havada yağan yağmurda,
Sen hiç bulutsuz bi havada yağmur yağdığını gördün mü?
Ben gördüm...
Keşe her şey yazdıklarımıdan ibaret olsa...

Ersan Yüksekaya

Saklıyorum İçimde Kendimde Seni

Çocukça bir sevdanın
Çocukça bir aşığımı
Saklambaç oynuyoruz
Ben saklıyorum seni
Yazdıklarımda saklıyorum mesela
Kalemimin içindeki mürekkepte
Veyahut damarlarımda dolaşan kanda
Hastalandı diyelim ruhum
Dinlediğim şarkılarda saklıyorum
Bul bulabilirsen
Sayıyorum 100 e kadar
Hadi bul kendini bende
O ocuka aşkı hisset
Sana sensizliğı öğretiyorum
Sen hiç sensizliğı hissettin mi
Ben evet...
Bilmem kaçınıcı gün bu
Çocukça bir sevdanın
Kayıp meleğı
Kolaysa bul...

Ersan Yüksekkaya

Sarhoş

Gölgemin serzenişini gördüm bugün
Bir sağa bir sola yalpalayarak
Bir o kadar sarhoşçasına
Sanki yıllarca saklanmış o şarabın
Fıçısına düşmüş de kana kana
Su niyetine içmiş gibi
Sarhoşlar sarhoşu
Adeta bir Fransız gibi
Aşkın şarabını tatmış
Sanki bağımlı olmuş gibi

Ersan Yüksekaya

Satılmış Şehir

Satılmış bir şehrin
En kalabalık sokağında
Ayakkabımın çıkardığı sesler yankılanıyor
Yalnızca ayak seslerimi duyuyorum
Yapayalnızım tonlarca insanın içinde
Yapayalnız ve kimsesiz
Kırık kalbim haince
Karşı çıkıyor herkese
Durun diyor durun
İnsanların umarsız konuşmaları
Yüzlerindeki acı tebessüm
Bakışlarındaki yalancı telaş
Hızlı hızlı gidiyorlar
Tek bir yöne doğru
Ölüme doğru gidiyorlar
Anlamıyorlar
Durun diyorum durun durun

....

Ersan Yüksekaya

Sen

Sen...
Elime düşen kar tanesi
Soğuğa aldırış etmeden sevdiğim
Sen...
Kışın en sevdiğim rengi
Gözlerinin en belirgin olduğu mevsim
Sen...
Gönlümün kışında şömine ateşi
Donmuş ruhuma yeni bir can
Sen...
Hasretle demlenmiş bir bardak çay
Ruhumu ısıtan bir aşk...
Sen...
Karanlık dünyamın ay ışığı
Siyah beyaz filmimin gökkuşuğu...

Ersan Yüksekaya

Seni Hatırlatıyor

Bugün ne öğrendim biliyor musun?
Gece olunca başlayan bi hüznüm var,
Seni hatırlatan bir dem var o 24 saatin içinde.
Sanki akrep ve yelkovan seni bana, hatırlatmak için kovalıyor birbirini!
Sanki güneş senin için dönüyor dünyanın etrafında,
Sabah öten horoz bir an önce gece olsun diyor!
İnsanların onca telaşesi sadece seni hatırlatmak için!
Kuşlar uçuyor mesela uzaklara,
Her bir kanat çırpışı seni...
Bizim sokağın ilerisinde bi çocuk var,
Elinde bir kemanı var,
Çok belli yeni öğreniyor,
Şokaktan geçenlere sorsanız gürültü!
Oysa her nota seni hatırlatıyor bana!
Her tiyatro, her oyun senin için,
Ah bir görsen başrol sana ne kadar benziyor!
Her bir tirat seni hatırlatıyor!
Bahanelere gerek yok!
Yaşamak yetiyor,
Her anı, seni tekrar hatırlamaya...

Ersan Yüksekaya

Seni yazmanın bedeli

Kalemi korkarak alıyorum artık elime
Kelimelere bakacak yüzüm kalmadı heyhat
Şiirlerin için girmeye, kitapları elime almaya
Mecalim kalmadı...
Amiyane işlere bulaştım şiir yazmak gibi
Gel gör ki boyumu aştı kocaman bir çınar oldu
Mürekkebim damladı masamdan
Gözlerime sürüldü karası
Gündüzleri gece yaptı, güneşi ay
Bir şişe mürekkep ulan, ne de asi çıktı
Şimdi şiirlere bakmaya yüzüm kalmadı
İnan tüm sözlerime rağmen
Seni yazmamdan dolayı...

Ersan Yüksekaya

Senin Kollarında

Masamın üstündeki kalemi alınca elime
Bir sarhoş gibi sallanmaya başladı
Bir o yana gitti bir bu yana
Görmüyordu gözlerim ışık yoktu odada
Ne yakacak bir mum ne bakacak bir lamba
Kendi kendine yazdı işte bir şeyler
Çaraladı öylece umarsızca sanki hayattan beklentisi yokmuş gibi
Özgürdü o an istediğini yazmakta
Milyonlarca kelime, milyonlarca cümle
Her biri her bir saniyede milyonlarca seçenek
Yazdı ellerim bir şeyler kağıdın üstüne
Koydun kafamı yastığa hala gece
Saatler geçmek bilmedi
Duvar ile ben bir kere daha tanıştık o gece
Sabah oldu güneş pencereden girer gibi olunca
İlk işim oldu kağıda bakmak
Umutsuzdu, korkuyordu, yalnızdı
Şu cümleyi yazmıştı kağıdın üstüne
"Bu gece senin kollarında ölmek isterdim..."

Ersan Yüksekaya

Senin Varlığından Mahrum

Derin bir nefes alsam Şimdi,
Sokaktaki o yetim ocuk kıskansa,
Bu lanet Şehrin pis kokusu dolsa ciğerlerime,
Sanki yarını yokmuş gibi eksem içime,
Senin varlığından mahrum bu Şehrin havasında!

Havadaki kömür taneleri karartsa içimi,
Havanın bahsi bile açılmaz, kapkara!
İntihar edenlerin sesleri duyulsa!
Köpeklerin uluması yankılansa!
Kargalar camın önünde haykırsa!
Ne kadar pislik varsa duysam!
Senin varlığından mahrum bu Şehrin sokaklarında!

Damarımdaki kan bir anda soğusa,
Ve kalbim atımını durdursa,
Sanki bedenim bembeyaz, lme yakın!
Ruhum bedenime isyancı,
Elim kalkacak hal bulamasa,
Yalnızlık kadar lanet üzerime yağsa,
Sana değil nefese muhtaç olsam,
Senin varlığından mahrum bu yüreğin damarlarına!

Ersan Yüksekkaya

Serzeniş

Ne bir haykırış,
Ne bir serzeniş...
Zincirlenmiş ruhumun sesi...
Bitap ve kırık.
Zuhur eder,
Sis ve karanlık...
Bitik gece demi...
Gözlerini getirir aklıma.
O rüzgar var ya o rüzgar!
Sesini getirir uzaktan...

Ersan Yüksekaya

Ses

Her şarkı şiiirdi nazarımda,
Her nota ise sesin,
Her söz ise...
Seni ne kadar çok sevdiğim...
Bir müzik aleti kadar değil ama,
Dinlendirecek kadar huzurlu melodim,
Sesini unuttum, mühim değil(!)
Bethooven da sağırdı 9. senfonide
Ben de sesin olmadan yaşarım,
Aynı renklerini kaybetmiş,
Bembeyaz bir gökkuşığı gibi...

Ersan Yüksekaya

Sessizliğin dem vurduğu şu saatte

Sessizliğin dem vurduğu şu saatte
Kendi kendime vurdum zincirleri
Gözlerim takılı kaldı karanlığın en derin yerine
Kolumdaki saatin sesini duyar oldum
Nefesimin sesi bile kesildi acıdan
Belki de öldüm kim bilir karanlıktan
Kibrim sardı bedenimi haşince
Ben artık ben değilim hem de edepsizce
Kendime dair ne varsa yok ettim sessizce...

Ersan Yüksekaya

Sevdiñ Demek

Sevdiñ demek Radnaya,
Yazdığım onca şiire,
Söylediğim onca şarkıya...
Ahhh Radnaya ahhh
Ne oldu aşkla baktığın günler,
Ne oldu seviyorum dediğin günler,
Ne oldu bana ayrılırken söylediğin sözler,
Hepsi mi yalandı beklediğim saatler,
Ne oldu sonumuzun sebebi,
Bugün unutmuş gibisin,
Başkasının yanında mutluluğu,
En rahat halini sevmiş gibisin.
Evet Radnaya sev onu!
Ama şunun sözünü ver,
Bana yaptığını ona yapma, yoksa
O sana benim sana yaklaştığım gibi,
Aşkla, merhametle, sabırla
Yaklaşmaz, anla bunu anla!
Şimdi git ve mutlu ol!
Ve yaşattığını yaşamadan ölme...

Ersan Yüksekaya

Sevgi Paltosu

Sen ki küçük kızım, sevgilim!
Seilmeyi hiç tatmamış,
Seilmeyi en hak edensin!
Karşısında şiirler okunacak,
Uğruna kitaplar, şiirler yazılacaksın.
Sen ki hiç seilmemişsin!
Bir vakit çıkıp gelince ben,
Seilmek kadar sevmeyi de bilemedin!
Bu şehrin soğuk sokaklarında,
Omzuna atınca sevda paltomu,
Söylesene sevgilim!
Sana ağır mı geldi?

Ersan Yüksekaya

Soğuk

Seni özlemek bir kelepçe gibi yüreğime,
Bir insan kapalı kaldığı parmaklıklara ne kadar sıkı tutunabilir?
Bir insan özgürlüğünü elinden alana ne kadar bağlı kalabilir?
Bir insan mevsimleri ne kadar hızlı geçirebilir?
Karlara yağmasına çok az kaldı,
Sonbaharın son dökülen yaprakları,
Yağan yağmurun son damlaları,
Hazır değilim buna,
Ne yakacak odunum var,
Ne de ısınmayı bekleyen bir yüreğim,
Her daim kış, her daim soğuk,
Bir soğuk hasret,
Bir soğuk acı,
Bir soğuk sen,
Bir soğuk bedenim,
Donuyorum...

Ersan Yüksekaya

Sokak Lambası

Penceremden izliyorum sokak lambalarını,
Karanlığa kalmış kuşların onlarcasını,
Yıllarım gibi kayıp giden yıldızları
Sarsılan kör kütük sarhoşları
Anlamasam da çekirgelerin cızırtılarını
Ayrılmayı bekler gibi tartışan aşıkları
Ben oturmuş düşünüyorum seni
Tutmuş buldum kendimi bir ışığı
Hiç masum değil fakat çekiyor beni
Gitmek istiyorum ordaki ışığın yansıması
Yüzüme vururken
Çıksam nereye diye sorarlar veremem cevabını
Sen diyemem onların gözlerine bakarken
Hem konuşursam gevezeliğim tutar bu saatte benim
Arada sırada telefona da takılıyor gözüm
Gelen sesler bildirimlerden biliyorum
Sen olmadıkça hiçbirine bakmıyorum
Bakmak daha cazip geliyor pencereden
Telefona dalarsam köpeklerin sesi ürkütür düşüncelerimi
Rüzgar sesleri karışmış bir müziğe sanki
Sesim güzel değil mırıldanmak için kelimeleri
Şarkılarımla kandıramam ki seni ve kalbini
Kitaplar okusam dinlemez kimse beni
Ne kadar anlam yükledim kelimelere halbuki
Senin duygularına okurum belki
Onların dikkatini çekebilir mi ki?
Önceden başarmıştım gerçeklerle şiirlerimdeki
Hayallerimde kaldı hepsi şimdi
Uzattığımda ellerimi toz olan bedenini
Anlıyorum bir kez daha hayallediğimi
Biliyorum senin olmadığını yanındakinin
Deliriyorum galiba sensizken
Deliriyorum galiba sessizken
Yalnız başıma kalmaktan
Korkuyorum sensizlikten
Kokun burnumda tüterken

Ersan Yüksekaya

Son Mektup, Son Şiir

Takvimler bugün sensizliği gösteriyor,
Saatler tam sensizlikte durmuş,
Mevsimler kıskanmış!
Güneş, ay, rüzgar!
Hepsi sensizliğe kalmış!
Bugün sokaktaki ağaçlar seni zikrediyor, özlemişler!
Sen gittiğinden beri parktaki kediler aç, susuz!
Gökyüzündeki yıldızlar sensizlikte sana hasret!
Şiirlerden mahrum kalmış bir şehir ve hayat
Her şey sensizlikte kalmış!
Acı, keder, hasret...
Son kez seninle gülmüş yüzüm şu yalan dünyaya,
Çok görme sana olan hasretimi!
Bir ben kaldım umudu olan
Sana ve sensizliğin bu acısına
Çok görme ay ışığım sana yazdığım şiirleri
İçimde kalan son parça umut
Gönlümün kor ateşine ilham
Ve sensizlik vaktiyken
Kırılan kalemlerin son yazısı
Elimden akan son kanlı mürekkep!
Aciz yüreğimin son mısraları!
Bu yazdığım son mektup, son şiir...

Ersan Yüksekaya

Son Őir

Bu sana yazdığım son Őir Radnaya,
Bu sefer sana olan aşkımı değil,
Beni bırakıp gittiğini yazıyorum,
Korkusuzum, arsızım bu gece,
Boğazım yırtılana kadar bağırdım çünkü,
Sesim yanına ulaşsın diye bağırdım,
Ama nafile kalpsiz birine aşkı anlatmak,
Sessizce gitmek kolay değil mi?
Sen sessizce sevebilir misin peki?
Sessizliğimin arkasında sakladım şana olan aşkımı,
Ama gittin sisli bir gecenin karanlığında bırakıp gittin,
Gelme artık sendeki sevdiğim her şeyde bittin,
Bu sefer de ben diyorum git rahat bırak beni.
Peşinde ağlattığın gibi sende ağla,
Mutlu olma bu gece bir kere de sen mutlu olma,
Ağla gözlerin şişsin boğazların yırtılsın,
Ağlayabildiğin kadar ağla,
Beni ağlattığın kadar sende ağla.

Ersan Yüksekaya

Sonbaharın En Güzel Ayı

Pencereden yağmur damlar,
Ağaçlar soğuk ama yaş ağlar,
Bizim çocuk anlatmaya başlar...
Ne yardı bu sevda etmiş deli,
Semayı delmiş bu kalemin dili,
Güzel(e) bakmak sevap idi...
Açtı ağzını yumdu gözünü,
Kötü değildi güzeldi sözü,
Eylül biraz nazlı ama bilir özünü,
Akıl mı kalp mi piri,
Bir arada iki derede kalmış gibi,
Saatler geçiyor yanıyor kalbi...

Ne yelkovan durur yerinde,
Ne de gölge ağaç dibinde,
Mvesimler geçti,
Yar yavaş yavaş gitti,
Ne dost ne muhabbetti,
Kim bilir belki bir dua idi,
Gözü yaşlı bir oğlan,
Elleri bomboş kalbide emin...
Dedi bu sevda bitmez,
Biten hikayelere üç nokta gelmez...

Zaman zaman dediler,
Yar için baharı bitirdiler...
Kaç bahçe öldü deme,
Bilmem yar sadece gül diye...
Kalbimden geçenleri bilsen...
Hayat geçiyor gözlerin,
Gözlerime değdiğinde ölsem...
Elimde kalem bitmez bu dert...
Zamana ant etsem de sert...
Kalbim acıyor, söktü gidiyor...

Yel geliyor ırankan
Sevda göçüyor yavaştan
Bir kalem bir kağıt
mürekkep olsa gözyaşlarım
Ne kağıt yeter bu hisse
Ne kalp dayanır bu derde
Dere almış başını akarken
Vakit göçme vakti
Bana sorsan en güzel çiçektin
İstemesem de üzerdin
Bahar gelmiş çiçekler açar
Bakar gözlerim yalnız seni arar
yok toprakta bir eşin
İmkansız mısın söylesene sevgilim?

İncirler çiçek açtı hadi gel
Ne ayrılıklar bitti ölümden beter

Bir bakış atsan kalbim gider
İki yalan söyle tekrar aklıma gel...

Ersan Yüksekaya

Suçlu

Bir mektup yazsam bugün sana,
Daha postaneye gidemeden suçlu derler ,
Boynum ağırlaşır, kafam öne düşer
Bulutlar toplanır, güneş kararır
Bir hata bir şehre hapsolür!
Bizim çocuklar var,
Yüzüme bakmaz bi daha!
Sokağın köşesindeki küçük bi ayakkabıcı var,
Daha yaşı yetmez ama inanırım ki
Geçsem önünden yüzüme tükürür!
Kemanların telleri kopar bu şehirdeki,
Şarkılar susar, sokak lambaları ben geçince söner,
Yolda yürüsem kaldırırım bana küser,
Bir taş takılır ayağıma düşerim yere!
Bir yardım değmez elime,
Dizlerim paramparça olsa,
Kan akmaz bir kabuk bağlamaya,
Kanın kokusunu alsa da
Köpekler dönüp bakmaz!
Sokağın ortasında ölecek olsam,
Azrail bile yanıma uğramaz!
Kuşlar geçmez üstümden,
Bilirim bunları bir suçluluktan!
Seni sevmek kaç yıl hapis?
Kalbinde başkasını büyüteni,
Sevmek kaç ömür?

Ersan Yüksekaya

Susuz Aşık

Sorgusuz sualsiz hislerimin esiriyim
Biraz asi biraz sevdalıyım
Bir çift gözün kurbanıyım
Yalnızlığa ve acıya hüküm giymiş
Gece gözlerine müebbet yemiş
Susuz! Vallahi suçsuz bir aşığım..

Ersan Yüksekaya

Susmak istiyorum!

Şiir yazmak daha önce bu kadar zor olmamıştı
Anlatmak istediğimi kelimelere fısıldar
Kağıt üzerinde dans etmelerini izlerdim
Sebebini biliyorum, susmak istiyorum!
Öldürmem gereken bu aşkı her ilan ettiğimde
Kendimden, kalbimden, içimden bir parça eksildi
Karanlığa gömüldü, uçuruma itildi
Kurtarmak seçeneklerim arasına koyulmadı bile
Yalnızca arkasından baktım intihar eden hislerimin
Yalnızca izledim o tepeden düşüşlerini
Hüküm giydiren de infaz eden de bendim
Sebebini biliyorum, susmak istiyorum!
Sevdiğimi söylediğim her an biraz daha ölüyorum
Sesim kısıldı yüksek sesli susuşlarımdan
Kapalı bir kutu gibi tutsak ruhuma ceza
Sessizliğimin en hazin yanı
Tüm olanlar bir rüya
Sebebini biliyorum, susmak istiyorum!

Ersan Yüksekaya

Şairler Çok Şey İstiyor

Eline kalemi alınca hissediyor insan yazmak istediklerini,
Kalbini, kalbinden geçenleri,
O kaleme dokunan notalarla hissediyor,
Akortu kaymış bir gitar bile,
Dokunuyor insanın yüreğine,
Bozuk telerden gelen cızırtılı sesin verdiği haz,
Ne bir dondurmada var ne de soğuk bir yağmur damlasında,
İlham için bekliyor insan bunları,
Geçen saatleri ,
Hatırladığı anıları,
Yaptığı yanlışları
Sadece iki kelime karalayıp,
Tüm o söyleyemediklerini yazmak için,
Çok şey istiyor insan ,
Özellikle şairler çok şey istiyor,
Bakın bir yazara elinde romanı var,
Yüzlerce sayfaya sığdırmış o duygularını,
Ama bakın bi şaire ,
Elindeki yer sadece 20 satır,
O da sığdırabilirse...

Ersan Yüksekaya

Şarkılar Daha Anlamlı Bu Gece

Şarkılar daha da anlamlı bu gece,
Ay daha bir parlak gözlerimde,
Umut doğmuş sanki uzaklardan,
O uçsuz bucaksız bitmek bilmeyen,
Kıvrımlı yolların sonundaki bir diyardan,
Sanki ellerim bağlanmış bu gece,
Güneş doğmak istemiş alacakaranlıkta,
Yıldızlar bi farklı göz kırıyor,
Bense sarhoş gibi devrik gözlerimin ardında,
Penceremin önünde,
Görmediğim, duymadığım, bilmediğim,
Sadece bir hiçliğin hayaliyle,
Oturmuş geceye kalan kuşlara gülümsüyorum,
Kuşlar geçtikçe cız ediyor kalbim,
Sanki pencereden geçip gitmiyor,
Gelip içimde uçuluyorlar,
Ayrı ayrı selamlıyorum hepsini,
Belki uzaklardan bir yerlerden geliyordur,
Ondan selam getiriyordur diye,
Bilmiyorum ha nasıl bir selam bu,
Hissediyorum sadece,
İnanıyorum bir kez daha hislerime,
Güveniyorum bir kez daha ölüp giden o hislerime,
Korkuyorum ama biliyorum,
Bildikçe kaçıyorum,
Kaçtıkça kovalanıyorum,
Ne duygularımdan vazgeçebiliyorum,
Ne de kendimden,
Şimdi ise uzaklarda bir yerlerde,
Gözlerini kapamış biri,
Bilmem düşler mi beni,
Yemin olsun bu geceki tek duam,
Bilmediğim bir bedeni,
Dokunamadığım bir ruhu,
Düşlerimin en güzel yerinde görmek...
Deniyorum seni düşlemeyi,
Kapıyorum gözlerimi ama nafile,
İhanete uğramış kalbim kabullenemiyor,
Bu acımasızca yapılan ihaneti,
Kandırmaya çalışıyorum aciz aklımla kendimi,
Ellerimi hareketsiz kılan kelepçe daha da sıkılaşıyor,
Canım acıyor, nefesim kesiliyor ama dayanıyorum,
Hak etmiyorum bu olanları
Bahane sunuyorum kalbime
Geri çeviriyor beni, kovuyor
Diz çöküyorum karşısında, bitsin bu acı istiyorum
Cezami belirlemiş çoktan vazgeçiremiyorum
Gözlerimde doğan güneşi kararttığın için ben idam ediliyorum
Oluyor hislerim haberin yok
Bu olanları planlarken bunu da düşündün mü hiç
Nasıl yaşıyorum şimdi
Her sabah gözlerimi açtığımda ilk seni gördüğüm yatak

Kokunun sindiği yastık nasıl yanıyor karşımda haberin var mı
Dayanamıyorum artık
Uçurumun kenarında bekliyorum ecelimi
Azrail gelsin vursun hançerini istiyorum
Senin bana kattığın acıyı o sonlandırısın
Bitirsin bu acıyı diye yalvarıyorum tanrıya
Sen her şeyden habersizken

Ersan Yüksekaya

Şehir Ol Bana

Şehir ol bana bu gece
Bense bir güvercin
Yalnızlık kokan sokaklarında dolaşayım
Ayyaş olayım hatta caddelerinin birinde tıkilıp kalayım
Gözlerin olsun bana bir lamba
Altında en güzel şiirimi
Şehrimi yazayım
Omzun olsun bana bir bank
İçim yanar soğuk alevden
Ve bilirsin aşkımdandır
Ellerin olsun bana kaldırım
Adım adım seni arayım
Dudakların bir mapus olsun
Ben ise tek esirin
Tüm suçları işleyim sırf senin için
Sen yeter ki şehir ol benim için

Ersan Yüksekaya

Tahayyül

Gözlerimin önüne geldin yine
Gecenin bir karanlığında
O karanlığın arkasından bir umut gibi
Hayallem bu gece seni
Hem de kapkara zihnimin içinde
Hasretim biriktikçe akıyor gözlerimden
Bu yalnızlık bu matem
Bir kere daha yakıyor içimi
Dumanlar tütüyor bir tanem
Yanıp bitmeme dakikalar kaldı
Ellerimden kanlar akıyor
Sana yazdığım kalemi batırdım yüreğime
Kanlar akıyor bir tanem
Elimden tutar mısın?

Ersan Yüksekaya

Tanrım Neden?

Ben bir rüzgar gibi kaldım soğuk Ankara sokaklarında
Hayal kırıklıkları vardı yüreğime sinsice batan
Oturduğumla kaldım kaldırımların soğuk taşlarına
Hafiften yıpranmış hatta üstünde çiçekler parçalanmış
Önce şiir yazılmış, sonra bir ayrılık gelmiş aniden
Şimdi de ben, kara soğuk yalnızlığımla baş başa kaldım
İnandım, yalanmış, sevdim, yalanmış, kandım, ne aptalım
Ankarada deniz olmak gibi çok hayallere dalmıştım
Gözümü kapatmış bir sihir bir büyü sanki sahiden o!
Bir sokak lambasının altında çokça hayallemek gibi
Ölümün sopsoğuk uykusu geliyor göz pınarlarıma
Bir çift sıcak kola muhtaç gibi titreyerek üşüyorum
Son kez elimde bir kalem, dilimde bir söz, gözümde bir yaş
Neden Tanrım? Neden? Hep bu karanlık bilinmez yollar neden?

Ersan Yüksekaya

Tanrının Yalnız Adamı

Yazması zor sözcüklerden bir dağ yaptım kendime
Eserli, manzaralı ve bi o kadar yüksek bir dağ
Bilmem sesimi duyar mısınız haykırsam
Bilmem gözlerimin Işıltısı gelir mi yanınıza
Küçük acı bir çığlık atsam semaya,
Uzun uzun dalsam ufuk çizgisinin öptüğü toprağa
Korkularımdan Irak, karanlıktan bir haber yaşasam
Kendimi atsam yamacında acımasızca
Şu adi bedenime değer mi bilmem
Bilmediklerimi size anlatsam,
Bildiklerimi toprağa gömsem
Vicdanımın ağırlığı altında kaldım
Duyguların hüküm sürdüğü hayatın
Uslanmaz edepsiz bir insanıyım
Ben tanrının yalnız adamıyım

Ersan Yüksekaya

Tarifsiz Geceler

Tarifsiz gecelerin ahını almış gibiyim
Kalemime kendi renginden katmış
Ruhuma mürekkebi sıçramış
Beyaz gömleğime bir leke!
Uykumu kaçırmış durduk yere
Bir mazlumun intikamı alınmış gibi
Bence tanrının bana cezası
Uykusuzluğa adanmış 50. saat
Kalemimi kırmadan geçirdiğim son on dakika
Saatlere sıkışıp kalmış bir beden
Zaman algısını yitirmiş bir zihin
Delirmek üzereyim!
Hayallerimin gerçek olmayacağını anladığım 7. ay
Korkunun cesurlars göre olduğuna kanaat getirdim
Şiirlerin manasız olduğunu bir kere daha öğrendim
Buruşturulup çöpe atılincaya kadar
Yazdığım kelimelerin sözlükte de olduğunu bilmezdim!

Ersan Yüksekaya

Teşekkürler

Benden onlarca teşekkür sana...
Artık sayende şarkılar daha anlamlı,
Havada uçan kelebek,
Yere düşen bir çürük yaprak,
Telde gördüğüm iki serçe,
Yolda gördüğüm sarhoş,
Saçlarıma vuran o rüzgar,
Çakmaktaşının çıkardığı o ses,
Ve resmin...
Onlarca teşekkür sana...

Ersan Yüksekaya

Tutunamayan

Ah Şu kelimeler yok mu?
Ne de nazlı aciz kalemi elime alınca,
Sana olan aşkıma anlatmaya yetmiyor,
Birer birer siliniyor kağıdın üstünden!
Kelimelere anlam yüklemek için,
Bi tükenmez kalemde fazlası,
Gözyaşlarımdan daha fazlası gerekiyor!
Bilmem hatırlar mısın benim gibi?
Hiç bilmem hislerin ne der?
Ben bir tek sebebi olan yüreğini,
Bir de koskoca yıkılışımı bilirim!
Çok bencilim biliyorum!
Sadece kendi aşkıma dillendiriyorum,
Sen de aşısın inan !
Sen de öyle bir hissediyorsun ki
O lanet acınası duyguyu!
Ama bir fark var!
Ben sana,
Sen ise...
Dilim varmaz demeye!
Yalandır belki !
Aklımı inandıramam buna !
Ama yüreğim,
Yüreğim dünden hazır!
Ne de saf bir aşığım sana !
Seni seviyorum desen,
Yine inanırım!
Bugün kollarını açarak koşsan üstüme,
Ben senden daha hızlı koşarım sana!
Bugün bir kere öpsen beni,
Mezarım bilirim o öptüğün yeri!
Bugün bir masal anlatsan,
Üç yaşındaymış gibi dinlerim...
Seni gerçekten çok seviyorum,
Ama seni sevmeyi sevmek...
İnan çok yoruyor bu garip yüreğimi...
Mesela
Her mısradaki, Eylül diyen,
Anlamaların arkasına saklanıp kalmışım!
Bunların hepsi yorgunluktan!
Hayal et sadece!
Yakın gözlüğünü takmış,
Elinde romanını almış,
Romatizmadan ağrıyan dizlerini,
Şömine tarafına uzatmış,
Bastonunu tek kişilik koltuğunun yanına yaslamış,
Yaşı 70 üstü bir dede yorgunluğu,
Sen sadece hayal et!
Sahi ya!
Roman olduk artık!
Bilmem kaç yüz sayfa,
Kaç bin satır...

Biliyor musun?
Ben Oğuz Atay değilim
Ama ben de tutunamayanım...
Sen...
Sen ise kitabın o bitmeyen sonusun!
O trene binip giderken,
Bundan sonra ne olacak hissisin,
Sen bir bilinmezsin!
Benim hiç bilmediğim,
Bir gün bulacağımı bildiğimsin!
Sen bir sondan fazlası,
Bir başlangıcın,
En olmadık bitişisin...

Ersan Yüksekaya

Tüm Sevgiler Boş

Boşu boşuna sevmez insan
Bir umut bağlar boynuna
Nefesi kesilinceye kadar sever
Umut ipi kopuncaya kadar sever
Kimi kapkalin bir umut seçer
Kimi örümcek ağından
Eninde sonunda boşu boşuna sevmez
Mesela şarkılarda sever
Radyonun cızırtısında sever
Kemanın sesinde sever
Sevmek istese insan telleri kopuk gitarın sesinde bile sever
Kimse boşu boşuna sevmez
Kimi yalanlar söyler kimi gerçekler
Gece karanlığında sever
Güneşin en sıcak anında sever
Sevgi demi çökünce kalbine sever
Bana artık tüm sevgiler boş geliyor

Ersan Yüksekaya

Tütün

Burnuma o sigaranın yeni yanma taze tütün kokusu geliyor
Belli ki bir keş yakmış saatin ikisinde
Belli ki nefsi ağır basmış, tutmamış uykusu
Zihni dolu, kalbi ağır belki de
İki parmağı arasında bir dal sigara
Üstünde montu var mı?
Bilmem...
Üşümek istemeyecek kadar seviyor mu hayatı?
Bilmem...
Belki de günlerdir uykusuz, derbeder ve bir o kadar dilhun!
Bilmem...
Burnuma gelen tütünün o son yanık kağıt kokusu...

Ersan Yüksekaya

Uğultular Senfonisi

İçimde bir uğultu var
Uzaklara sesleniyor
Yalnızlığın sarhoşluğunu
Başı dönünce anlıyor
Neymiş efendim yalnızlık
Esen rüzgarın sesi
Bitmek bilmiyor bu
Soruyor işte bir şeyler
Birkaç gündür edepsizim
En alasından namussuzum
Kalemlerimin hepsini kırdım
Ellerim kan içinde
Kitaplarım tozlu bir raf içinde
Kalbim taştan gözlerim kör
En şerefsiz halim gün yüzüne çıkmış gibi
Uğultular var içimde
İki arada bi derede kalmış gibi
Emiyor o insani her zerremi
Asileşiyorum hayata
Yaşamak zor geliyor böyle
Uğultular var çözümü yok
Atıyorum kendimi bir uçurumdan
Oturmuşken başına
Geri dönmenin manası yok
Bitir ulan bitir her şeyi
Yudumla acı kahveni
Sok kafanı buz gibi suya
Kendine gel bitir her şeyi
Artık korkak olma
Uğultularla bir başına
Açıl engin denizlere
Bir sen varsın bir koca derya
Kafa tut okyanusun en derin sularına
Kaptanı ol kendi geminin
Öldür ulan kendini
Bat kapkara sulara
Uğultular var içimden gelen
Susmuyorlar
Korkmuyorlar
Uğultular senfonisi

Ersan Yüksekaya

Unuttum

Özlemiyorum ki artık seni,
İsmi duyunca korkmuyorum.
Resmine bakınca iç çekip;
Ne zamanlardı be! Demiyorum.
Şiir yazarken yüzün gelmiyor artık aklıma.
Sesini mi? Unutalı çok oldu.
Sahi ya sen gülümser miydin?
Yürüyüşün, duruşun, asaletin
Hiçbiri hiçbiri yok hatırımda.
Hele o dudakların yok!
Öpmemek için kendimi zor tuttuğumu,
Zorlasam bile hatırlamıyorum.
Saçların ne renkti?
B-ben aşık mıydım saçlarına?
Mavi yok yok yeşil gözlüydün...
Şana canımın içi diye sesleniyordum galiba
İsmi neydi neydi neydi...
Maalesef zerreni dahi hatırlamıyorum!
Tek hatırladığım şey var o da...
Bugün çok yalancı olduğum...

Ersan Yüksekaya

Unuturum!

Unuturum! Zor değil,
Biraz zaman geçer üstünden,
Kalbimin bi köşesinde kalırsın,
Ve dönüp bakmamak üzere kapatırım kapıları,
Hiç zor değil!
Hatta üzerine tozlar birikir
Üstünü örtmekle bile uğraşmam
Zaman zaten hallediyor benim için
Unuturum! Bir başkası çıkar karşıma
Senden daha güzel bakar
Senden daha güzel seslenir bana
Bense senden uzakta hatta habersiz
Yaşayıp giderim usulca
Unuturum seni
Hiç boşuna uğraşma
Hadi diyelim biri çıkıp gelmedi
Biri senden daha güzel bakmadı
Biri senden daha güzel seslenmedi bana
Ölüm var unutma
Bir gece bakarsın
Sabahında yokum
Her gecenin sabahı olmadığı gibi
Unutulmayacak aşk yoktur
Ama sen yine de bil ki
Unuturum...
Artık uçan kuşa anlam yüklemem
Allah sevdiğine kavuştursun diyen dilenciye o parayı vermem!
Kimse için dilek tutmaz
Tanrıdan seni dilemem sevgili
Unuturum... Çok güzel unuturum
Sesini unuturum başta
Yüzün gelir arkasından
Teninin tenime değdiğini hatırlamıyorum bile
Bak unutmuşum!
Gece olunca bi daha hüzünlenmem
Unuturum!
Yıldızlara seni anlatmam,
Ayın ışığı üzerime gelince perdeleri kaparım
Yine de unuturum seni!
Seni unutmak kolay da!
Beni sevdiğini unutmak,
Çok yoruyor be!..

Ersan Yüksekaya

Utaniyorum

Utaniyorum zaman zaman kendimden
Derin bir boş bakış duvara
Ve asalak sözler içinde
Zihnim karmaşık
Ve sarmaşık olmuş tüm düşler
Bir masadayım sanki kurtlar sofrası
Sırasıyla
Ben dertlerim kalbim ve aklım
Kim galip gelir bilmem
Tek bildiğim
Yalnız başıma çok kalabalık bir masadayım

Ersan Yüksekaya

Uyuyamıyorum Sevgilim!

İnanmazsın ama
Dün seni asla affetmeyeceğimi söylüyordum
Bugünse deliler gibi aşık olduğumu
Sonraki gün ne olur..?
Kim bilir..?
Sorarlarsa alıştım, yok artık diyorum
E yalan da sayılmaz
Yoksun artık
Ama alıştım mı meçhul!
Daha önce hiç bu kadar zorlanmamıştım
Bir insanı kendimden sökerken
Bir insan mıydı sökmeye çalıştığım
Yoksa kalbimin bir yarısı mı
Cevapsız soruların ve tavandaki ip arasında sıkışıp kaldım
Amacımdan, bir o kadar yaşamdan koştum
Bitiğim biraz
Beni bu denli kılan senmişsin
Ben bunu yokluğunda buldum
Elbette her yara bir gün iyileşir
Anılar unutulur, verilen sözler uçar gider
Dinlenen müzikler yazılan şiirler sadece bir kağıt parçası olarak kalır.
Kalır mı?
Noldu şimdi?
Tek bir kırgınlık kaldı onca hayalin külünden
Nefesini hissedecek kadar yakın olabilmek...
Belki bir gün...
Bir gün veyahut mahşerde
Elbet bir gün...

Ersan Yüksekaya

Uzaklaş

Yağmurlar var yüreğimde,
Yaklaşma!
Islanırsın artık burada,
Gelme!
Soğuk ve ıslak burası,
Sen sevmezsin,
Gelme!
Aklının ucundan geçerim belki,
Hatırına düşerim umarsızca,
O zaman adım atmak istersin,
Yapma!
Biliyorum soğuk sana sökmez,
Kar yağarken çıkarsın ip ince bir kıyafetle,
Ama yüreğimde üşürsün bundan sonra!
Sakın ha elini dahi sürme...

Ersan Yüksekaya

Üç Nokta

Üç nokta ne de çok şey anlatır halbuki,
Kimi zaman kalbinden geçenleri,
Kimi zaman duymak istediklerini,
Her şey gelir o üç noktanın yerine,
Bazen bir küfür gelir derinden,
Bazen bir aşk geçer içinden,
Ama gelir...
Onun aksine üç noktanın yerine,
Hep bir şey gelir.
Benim ise üç noktam...
Kalbimde...

Ersan Yüksekaya

Üşüyen Ruhum

Sıcak bir yaz gününde
Üşüyen bir ruha sahibim
Yolunu kaybetmiş
Kara kışın ortasında yapayalnız
İki üç kurt sesiyle ürken
Ama sessizlik de istemeyen
En önce yolunu şaşırmış ruh
Çıkmış bir kere bedenimden
Kolay kolay gelmez öyle
Çabalamaya da mecalim yok
Başına buyruk bundan sonra
İsterse donsun kışın soğuşunda
İsterse yansın güneşin altında
Bir kere kaybettim ruhumu
Çabalasam neye yarar
Kaybettim kaybettim de
O da gitmese olmaz mıydı?
Aciz bedenimi bir başına bırakıp
Tek başına çıktı yola
Dese hadi gel
Sonuna kadar gitmez miydim
Ama gitti bir kere
Çabalasam da neye yarar
Ah bu zamandan sonra?

Ersan Yüksekaya

Venüs

Ahhh Radnaya...
Günbatımında çıkmış venüs gibisin,
Sanki koskoca gökyüzü senin için orda.
Sonsuzluğun içinde yapayalnız.
Gözlerimi senden alamıyorum...
Saatlerce hatta günlerce bakıyorum sana,
Ama doyamıyorum bakmaya,
Elimi uzatınca değecek gibi oluyorum,
Aradaki mesafeleri hesaba katmaksızın.
Nefsini terbiye edince insan,
Bakmakla bile yetiniyor.
Işığının pencereden süzüldüğünü hissetmek,
Perdemi yarılamak için bir sebep doğuruyor bana.
Umut doğuyor içime istemsizce,
Görüyorum en nihayetinde,
Ahhhh Radnaya...
Bir gün yanına geleceğim...
Geleceğim ve sana bir rüya bahşedeceğim.
Yalnızca ikimizin olduğu...

Ersan Yüksekaya

Ya Kardeş!

Karanlık bir oda
Simsiyah hayaller
Pişman değilim
Ama pişmanımda
İki arada bir derede
Arafta kalmış gibiyim
Rüzgar esiyor burada
Üzerime de almamışım bir şey
Üşümüyorum ama
Bir zamanlar annem derdi
Üşümesen de rüzgar işler içine
Şimdiyse kimin umrunda
Biraz da kayboldum
Ama mühim değil
Kafa dinliyorum diyelim
Mataramın da dibi delinmiş
Aylar oldu su içmeyeli
Bi dere var karşımda
Her gün o bana bakar
Ben ona bakarım
Gitmek var yanına
Kana kana su içmek var
Var var da korkuyorum kardeş
Zaten şu gönül yaralı
Düşünsene bi de ondan tekme yiyeyim
Kaldırmıyor ruhum işte
Anla kardeş anla
Erzak kalmamış çantamda
Ruhum bi türlü doymak bilmiyor işte
Ya ben çok açgözlüyüm
Ya da bu zamana kadar ekmeğimi aldılar önümden
Aramam öyle ne bulursam yerim
Vay efendim ekmek bayatmış tazeymiş
Ben seçmem
Önüme çıkar bi şekilde
Bi tutulurum o ekmeğe
Vay benim midem bayram artık
Ama işte ekmek de çıkıyor
Ondan zaten böyle iştahlı iştahlı anlatışım
Ondan zaten düşlerimde bunca süs
İşte ne karnım aç ne de susuzum
Ama ruhum bi türlü doymak bilmiyor
Bi ondan bi ondan da yapmam halbuki
Hak bana neden böyle davranır
Dostum sırdaşım tek duyanımdı hani
Perişanım halimden
Laf arasında sana bir bilgi
Perişan olmak da aşık olmakmış
Gözlerine bakınca da perişan oldum ordan biliyorum
Perişanım işte
Ruhum bundan iştahsız belkide
Zihnimde nasıl bir sofraya kurmuşsam

Yememe gerek yok
Kapatıyorum gözlerimi
Açtığımda günler geçmiş
Unutmadan bizim derenin başında birileri var
Dere pek bi sevmiş gibi o başındakini
Ama başındaki bilmez dereyi
Ya kardeş ben hissederim
Tepeden böylr ayağa kalkınca dev gibiyim
Yeryüzü gölgeme boğulur
Ama derenin yanına gidince
Kafkaya özenmiş olmalıyım ki böcek gibi kalıyorum
Bırak yeryüzünü!
Bir toz tanesi kaplamıyor gölgem
Çocuk gibi oluyorum
Adeta şu kocaman cüssemle
Dere bilmiyor bunu kardeş
Benim de demeye
Ne halim var ne de cesaretim
Dedim ya perişanım permeperişanım
Kızma bana kardeş
Kolay değil o kadar
Kalkacaksın yerinden
Şöyle bi silkeleneceksin
Üstündeki tozlar bi o yana bi bu yana uçacak
Sonra saçını başını düzelteceksin
Sıra geldi yürümeye
Ya kardeş yürüye yürüye gideceksin
Ama o yol bitmeyecek
Sen bir adım atacaksın dereye
Dere senden 10 adım kaçacak
Ayakları mı olur deme kardeş
Perişan olunca her şey olur
Gideceksin gideceksin
Ayakların tutmayacak
Yerlerde sürüneceksin böcek gibi
Gece olacak üşüyeceksin
Gündüz olacak yanacaksın
Ne yaprsan yap nafile
Onsuz olmaz diyeceksin
Tapacaksın adeta
Eee vardın diyelim bi şekilde
O dere başkasına su verdi kardeş
Gördün ya tepenin başında
Niye gelirsin göz göre göre
O dere de senin içeceğin su yok
Demek ki başkasına kısmet kardeş
Bak sen de perişansın benim gibi
Hadi şimdi dön başladığın yere
Dön tekrar tepene
İstersen gir yerin dibine
Ama her şey nafile
Bi kere perişan oldu mu

İster yerin kırk kat dibine
İster göğün 7 kat üstüne
İster dağın arkasına
İster ötelerde bir ırmağa
Başına kadar geldin derenin
Şimdi perişan perişan evine
Ya kardeş Allaha ısmarladık

Ersan Yüksekaya

Yağmur Sesinin Ardına

Yağmur sesine sığınıyorum
O titrek ve ağılak sesim yüzünden
Bir anne gibi sarmalıyor beni
Gözümde akan yaşı siliyor
Can oluyor doğaya
Benden aldığı canla
O akıp giden selin sesini duyuyorum
Hayallerimi emanet ettim ona
Alıp götürsün
Götürsün benden uzaklara
Unutayım şimşekler çakıp
Köpekleri korkuttuğunda
O kara kara bulutlar
Şiper olsun zalim duygularıma
İşte ben sığınıyorum yağmur sesinin ardına

Ersan Yüksekaya

Yağmurlar yağıyor gönül şehrimin üstüne

Yağmurlar yağıyor gönül şehrimin üstüne
Damlalar vurdukça pencereme bir bir
İçimde bir alev var, o sönüyor
Sönmeye yüz tutmuş alevin külleri kaplıyor yüreğimi
Taştan, kilden, pislikten artık çeperi
Ve korkunç derecede karanlık...

Ersan Yüksekaya

Yalnız Olmanın Laneti

Bir kez daha yapayalnızım o pencerede
Bu kez gerçekten elimde sigara
Gözlerimde acı bir duman var
Önemli mi sanki?
Karşımdaki dağlar bile sıra sıra
Yıldızlar çiftler çiftler öbek öbek
Olmamış kirazlar bile dalında ikişer ikişer
Mısralarımdaki ikilemeler bile...
Bende yapayalnız bir başıma...

Ersan Yüksekaya

Yalnızlar Sokağı

Yine yalnızlar sokağının bir köşesindeyim
Yine yapayalnızım orada
Ne ilk ne de son gelişim
Ezberlemişim artık yerdeki taşları
Gölgesinde dinlendiğim ağacın yapraklarını
Yapayalnızlık bi melodi olsa
Kesin bestecisi ben olurum
Yoksa neden bu sokağın sahibi gibi dolaşıp durayım
İsmi de benden almış gerçi
Yalnızlar sokağı...
Derin bir nefes bile çeksem
Burası benim sokağım
Gönlümün derinlerinde bir yerlerde
Yapayalnız bir yerde
Saatlerin bile ne saniyesi var ne yelkovanı
Akrep bile bir başına
Zaman akmaz bu yüzden
Gece olmaz zaten yalnızlar sokağında
Gece olursa yıldızlar çıkar
Onlarca yıldız yan yana
Şonra bozulur yalnızlık
Öyle bir yer ki bu sokak
Her şey tek
Cebimdeki para
Havadaki bulut
Semadaki güneş
Bir garip ben
Burası yalnızlar sokağı
Burası benim sokağım

Ersan Yüksekaya

Yalnızlık,yalnızlık

Gece çökmüş yine ruhuma
Mutlu gibiydim aslında
Ne de olsa karnım tok ya!
Kapadım kulaklarımı
Yumdum gözümü
Korkarım karanlıktan
Yapayalnızım ıssız bir odada
Işığa uzanmaz elim
Ellerimde kanlar
Gelmiyor içimden haykırmak
Bırakın öleyim usulca
Sarsın bedenimi buz gibi soğuk
Sarsın gözlerimi karanlık
Ellerimde yaş gözlerimde kanlar
Gelmeyin yanıma uzaklaşın
İstemem kimseyi ölürüm ben yalnız başıma
Soğuk ve karanlık bir o kadar yapayalnız

Ersan Yüksekaya

Yandım

Yandım

Ateş düşünce yüreğime, yanmak neymiş anladım
Adın geçti mısralarda, sevda dediler ben yandım
Yandıkça yüreğimin kor ateşi, ellerimle harladım
Gözlerim kapandı nefessiz kaldım, yine de yandım
Yandım yandım sönmeye yüz tuttu, tekrar yaktım
Su serpmek istediler, onların da yüreğini yaktım
Kendim yetmezmiş gibi sevdiklerimi de yaktım
Bir fırın oldu dünya, aşkım çakmak oldu yaktım
Şiir yazarken mumun alevi titredi , onu da yaktım
Yaktım da tanrı geldi, aşkımla cehennemi yaktım
Hepsi adını duyunca oldu, seslenenleri bile yaktım
Ben yandım, cehennemi yaktım, alevleri yaktım
Karanlık sardı etrafı, gecenin karanlığını yaktım
Tanrı emretti suya söndürün dedi, tanrıyı yaktım
Dinim kitabım tanrım, sen olunca onları da yaktım
Çölde Mecnun çıktı karşıma, inan onu da yaktım
Ateş korkar oldu, senin adınla en çok ben yandım
Yandım yandım yandım, bir aşk uğruna yandım
Korkanlar vardı benden, aşkımla onları da yaktım
Adını zikretmeye korktu ahali, meydanları yaktım
Lugattan sildiler seni, seni yazan kalemleri yaktım
Polisler geldi kapıma, bir tek evimi yaktım
İçinde ben de yandım yandım yandım yandım
Bir yüreğimin ateşine denk değilmiş, onu da sen yaktın

Ersan Yüksekaya

Yaprak Düşüncesiye

Seni son düşünmemin üzerinden bir yaprak düşüncesiye zaman geçti
Sanki dünya o an aykırı davrandı doğasına
Böyle saniyeler uzadıkça uzadı
Rüzgar çok eserdi normalde bizim bahçede
Ne hikmetse bu yaprak düşene kadar
Ne bir esinti bir üfleme duyulmadı
Şimdi deme bana şu kadarcık saniyede ne olur diye
Sevda olur, hasret olur, ölüm olur...
Hiç olmazsa benden sana bir ömür aşk olur..
Çok da sürmez, şöyle iki üç ömür kadar
Başkasına beklemek kolay
Hatta ona sorsan iki üç saniye
İşler bana gelince değişiyor zaten
Seni sevmek de seni özlemek de
Bir ömür gibi geliyor bana inanır mısın?
Şimdi karşımda kocaman bir ağaç var
Üstünde binlerce yaprak
Şimdi karşımda seni bir ömür düşünmeye yetecek kadar yaprak var,
Peki...
Bir yaprak düşüncesiye sever misin beni?

Ersan Yüksekaya

Yara

İçimde sığdıramadığım ağır yaralarım var,
Müebbet yemişçesine tutsak ruhuma,
Korkuları var boynundaki prangalar gibi,
Acımasız ve bı o kadar amansız,
Geceleri uyanan hayalleri var!
Sabaha kadar açık gözleri,
Sabahın güneşten önce doğan umutları var!
Ve bir de hepsine hırsız hayatı,
Sabahları geceye boyayan,
Geceleri de uykuları çalan ,
Umutlarına, sevgilerine katil.
Onun çok güzel gözleri var...

Ersan Yüksekaya

Yaşım 18

Yaşım 18

Kimine göre büyüdüğün
Kimine göre çocuk kaldığın yaş
Bana göre ölüm ve yaşamın ince çizgisi
Bakıyorum kimisi seviliyor bu yaşta
Kimi çalışıyor hunharca
Kimi neyin ne olduğunun farkında bile değil
Bana göre nefes almak zorlaşıyor bu yaşta
Açmam gerekirken gözümü belki bu soğukta bir bankın üzerinde
Oturmuş odamda geleceği düşünüyorum
O kadar düşünüyorum ki
Zaman algımı yitirdim
Geleceğimi geçmişe geçmişimi geleceğe gömdüm
Geliyorum!
İçimde buruk bir acı
Karanlığı beyaza boyadım
Bilinmezliklerin ardından
Her şeye rağmen
Ölüme geliyorum
Az kaldı nefesime
Biliyorum!
Bu bir his değil ihtiyaç
Tanrıya sormak istiyorum
Madem üzecektin neden verdin nefes
Al şimdi geç olmasan bunu bitsin bu heves
Borçsa borç al işte dayanılmaz bu yük
Kararıyor gözlerim boynumdaki ipten...

Ersan Yüksekaya

Yataktaki Hasta Adam

Boğuluyorum
Ben yatakta hasta bir adamım
Gözlerim nemli, ellerim ağır
Akmıyor zorlasam da bir damla yaş
Aciz, korkak, muhtaç, pislik değilim
Tek kusurum var yalan
Bitik bir su şişesi
Damla damla akıtır hayallerimi
Elimden tutma bir acı sarar
Benden akmayan gözyaşları
Senin ağzına dolar
Ben yatakta hasta bir adamım
Yalnızım, zararsızım, bir başımayım
Dermansızım akabinde karanlığım
Ben yatakta hasta bir adamım

Ersan Yüksekaya

Yeni Bir Başlangıç

Dalgınım biraz
Alışamamazlığın
O alık şaşkınlığı var üstümde
Dalgınım biraz
Nedense en çok gözlerine
Sessiz sakin bekliyorum
Çekilmişim köşeme
Dilimde sessizlik hakim
Yüreğimi bir duysan
Permeperişanım
O kalem tutan ellerini her gördüğümde
Hasretim birazda
Biliyor musun günlerdir aşığım
O bağlarken ellerinle dalganana sağına
Bunları hep yüreğim söyler
Kalemim sadece tercüman
Sen ise bir sanat galerisinde
Baş köşeyi kapmış bir tablo gibisin
Bunların hepsi yüreğimden,biraz da derinlerden

Ersan Yüksekaya

Yetinemeyen

Yetmiyor artık glmek,
Saklayamıyorum iimdekini,
Yetmiyor artık en nadide parçalar,
Durduramıyorum gözlerimi,
lm arzularken bir gece deminde,
Sesler kesiliyor zihnimde,
Ve ruhum kendini yavaş yavaş parçalar,
Tutamıyorum artık kendimi,
Korkuyorum her Şeyden,
Bitmek bilmez bir sevdadan,
Veyahut sonsuz bir tartişmadan,
Yetmiyor artık en acı verici düşler,
Kalbim bu denli acırken,
Yetmiyor artık ölümü düşlemek...

Ersan Yüksekaya

Yıldızların Altında

Yıldızların altındayım,
Teker teker bakıyorum hepsine,
Aynı yıldız bakıyorsak bide,
Anlarım, ona baktığını,
Kıskanırım ki onu,
Milyarlarca yıldız içinde.
Yalnızca bir tanesine baksak,
Birlikte, sadece sen ve ben,
Hem "benim gönlüm sarhoştur yıldızların altında"
Bi de gözlerin eklendimi içine, ayılmam evelallah
Uzandım, sen de gel şimsiyah asfaltın üstüne.
Fısıldasan keşke kulağıma,
"Ersan kalk geçti, seviyorum seni" desen,
Sana baksam,
Bana baksan,
Bize baksak,
Koynunda ağlasam,
Sensizliği sana anlatsam,
Bir ufak, öpücük kondursan anlıma.
Ben, daha çok ağlasam!
"Bak, geçti Ersan, ağlama!
Erkek adam ol biraz, ağlama! "
Diyerek kızsın keşke,
Kızardım ya, benden nefret ediyorsun diye,
Artık, hiçbir duyguda olmamak, daha çok üzüyor,
Keşke, yeniden nefret etsen,
Ama unutmasam,
Hep aklında olsam,
Kalbinde olsam,
Sonuçta nefret de kalpten hissedilir.
Hahahaha
Bi, tokat atsan da kendime gelsem,
Ellerin değse yüzüme,
Böyle, kollarında yatarken, şiir yazsam sana,
İnce ince kalbine işlesem.
Kıskansalar bizi .
Leyla ile mecnun da neymiş ,
Ersan ile Radnaya varken deseler ,
Destanım olsan ,
Şiirim olsan ,
Ya sen benim olsan...
Ne güzel olurdu ,yıldızların altında olmak
Ahhhh hayal kuruyorum yine
KALK ERSAN KALK! BU GECE HAVA BULUTLU !
YILDIZLAR DA KÜSMÜŞ SANA...

Ersan Yüksekaya

Yorgun

Yine takılı kaldım bir kelimenin başında
Kimi zaman bir emekçiden duyarsın bunu
Kimi zaman bir babadan
Kimi zaman bir hastadan
Kimi zaman benden
Yoruldu...
En son ne zaman uyumaktan zevk aldığımı hatırlamıyorum
Kafamı yastığa koyar koymaz uyduğumu hatırlamıyorum
Yoruldu işte
En son ne zaman oturup derin derin iç çekip rahatladım hatırlamıyorum
Elimi yakan bir ateş olsa inan çekmeye halim yok
Kim bilir belki hiç dinlenmemişimdir
Biri seni seviyorum dese
"Ben de!" Demeye gücüm yok
İyi kötü nefes alıyorum da
Tekrar vermeye hiç halim yok
Çünkü en alasından yoruldu
Ellerim yoruldu,gözlerim yoruldu
Ruhum yoruldu,sözlerim yoruldu,
Kalemim,nefesim, kalbim...

Ersan Yüksekaya

Yoruludum

Yoruludum...
Koşmaktan, ya da çalışmaktan değil,
Nefes almaktan yoruludum!
Aynaya baktığımda anladım,
Aslında her glenin, mutlu olmadığını.
Kahkahaların ardındaki ürkek üzüntüyü,
Yorgundum aslında!
Gözlerim doluydu, dokunsalar ağlardım.
Anlarlar sanıp,
Kimsenin bir Şey demediği, o saatte anladım.
Ktym demedim, ne olduğunu sorarlarda,
YORGUNUM! diyemem diye konuşamadım.
Elimi kaldıracak halim yoktu.
Bir dal Őigarayı yakmak için,
akmağa uzandığımda anladım.
Őessizdim, bitiktim, tkenmiştim
O duman, gözlerimi yaktığında anladım.
Hissizdim aslında, yanmazdı canım.
Acının en büyüğünü kalbimde anladım,
Kalbim sklyordu, çıkacaktır yerinden.
Secdenin yönünü Őařırdıęımda anladım,
Allaha yalvarmak gerektiğini!
Ezan kulağıma varınca anladım!
Yorgundum sadece yorgun...
Bir Őeylerin ters gittiğini,
Yağmur damlası kafama düşünce anladım!
İntihar etmenin kolay olmadığını,
İp boğazıma değdiğinde anladım.
Nefes almak istediğimi,
O buz gibi suyun altında, ölmek istediğimde anladım
Birilerine sarılmam gerektiğini,
Mezarımı görünce anladım.
Kurtulmak için çabaladım ama...
YORGUN olduğumu anladım...

Ersan Yüksekaya

Zamansız

Zaman hani her şeyin ilacıydı
Zamanın verdiği yarayı zaman kapatır mıydı?
Zamansız acıların her birini
Bir bir gömdüm içime
Terkedilmiş harabe binalar gibi kaldı içim
Yıkık dökük onlarca hayal
Yerle bir olmuş tonlarca duygu
Zaman ilacı olacaktı ya hani
Yalanmış dostlar yalan
Geceler yine karanlık yine bitap

Ersan Yüksekaya

Zor Oluyor Nefes Almak

Zor oluyor artık nefes almak
Söylesene ne işime yarayacak kaçmak
Ruhum esaret bu sciz dünyaya
Yorulдум diye söylensem ne olacak

Koşuyorum bilinmrz bir yolda
Günler haftalar aylar
Geçsede bitmez
Yorulдум ben bu his geçmez

Diyelim ki bir ip bulдум
En yakın duvara koyдум
Yavaş yavaş geçirsem boynumu
Söyle kayıp gitsem dümyadan
Kimin umrunda olurdu
Yoksa tozlu sayfalarda unutulur muyдум

Korkuyorum ölmekten
Korkuyorum acizce nefesimi kesmekten
Yalvarmam ben tanrıdan başkasına
İhanet edemem gururuma

Şimdi sen söyle
Onlarca yaprak varken ağaçta
Kopup düşse biri kimin umrunda
Erken geldi bana sonbahar

Düşüyorum süzülerek dünyadan aşağıya
Duygusuz ruhsuz gibi bakıyorum
Korkmuyorum düşmekten
Korkuyorum ben kendimden
Acizce son nefesimi vermekten

Ersan Yüksekaya